

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα & Δαφνομήλη 1Α, Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ’ ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ”

Έτος 11ο • Αρ. φύλλου 47 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2016 • Τιμή 0,01€ • web: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΝΟΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΜΠΡΑΚΤΩΣ ΓΙΑ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου και το Δ.Σ.
σας ευχαριστεί θερμά
για την ανάδειξη – αποκατάσταση
του ιστορικού πηγαδιού Παπαθανάση
στο Μαναχού Μαρτίνου, στην αρχική του μορφή.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ Νο. 106

Σήμερα Πέμπτη 10 Νοεμβρίου 2016 στα γραφεία του Συλλόγου συνήλθε το Δ.Σ. με παρόντα όλα τα μέλη και με θέμα: «Ευχαριστήρια Επιστολή για την ανιδιοτελή προσφορά στην ανάδειξη και αποκατάσταση ιστορικού μνημείου».

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Α. Κ. Κούρος έλαβε τον λόγο και είπε:

Συνέχεια στη σελ. 2

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γνωστοποιούμε στους αγαπητούς αναγνώστες της εφημερίδας "Αίας ο Λοκρός" ότι από το επόμενο τεύχος η εφημερίδα θα μοιράζεται σε έντυπη μορφή, μόνο σε όσους έχουν πληρώσει την συνδρομή τους. Ο "Αίας ο Λοκρός" στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην συνδρομή σας.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2016. Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2017 για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2016: 10€

ΛΟΓ/ΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ: ALPHABANK 298002320000670

IBAN: GR6001402980298002320000670

BIC: CRBAGRAA

ή στα μέλη του Δ.Σ του Συλλόγου

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΛΟΚΡΩΝ

Άρθρο 1ο - Αντικείμενο του κανονισμού
Ο παρών κανονισμός έχει ως αντικείμενο την καθιέρωση λεπτομερών κανόνων για τη διοίκηση, τη διαχείριση και τη λειτουργία όλων των δημοτικών κοιμητηρίων του Δήμου Λοκρών.

Άρθρο 2ο - Νομικό πλαίσιο
Σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 75 του Δ.Κ.Κ. (Ν. 3463/2006) στην αρμοδιότητα των δήμων ανήκει ο καθορισμός των χώρων για τη δημιουργία κοιμητηρίων και η παροχή γνώμης για τον καθορισμό χώρων αποτέφρωσης νεκρών καθώς και η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία κοιμητηρίων και κέντρων αποτέφρωσης νεκρών (άρ. 75 του Ν.3463/2006, όπως τροποποιήθηκε με το αρ. 5 του Ν.4144/13). Στην αρμοδιότητα των δήμων υπάγεται η διαχείριση και η διοίκηση όχι μόνο των κοιμητηρίων που οι ίδιοι ιδρύουν, αλλά όλων των λειτουργούντων κοιμητηρίων, ανεξάρτητα από τον τρόπο ίδρυσής τους, εκτός από:

- α) τα μη λειτουργούντα εκκλησιαστικά κοιμητήρια
 - β) τους χώρους ταφής σε μοναστήρια και ησυχαστήρια και
 - γ) τους μεμονωμένους τάφους σε περιβόλους ενοριακών ναών και ιδρυμάτων (Γνωμ. ΝΣΚ 316/1995). Ο κανονισμός λειτουργίας των δημοτικών κοιμητηρίων του Δήμου Λοκρών εκδίδεται βάσει των διατάξεων του αρ. 79 του Ν. 3463/2006 και του αρ. 4 παρ. 1 του Α.Ν. 582/68, αποτελεί κανονιστική διοικητική πράξη και διέπεται από τις παρακάτω διατάξεις :
- 1) Του Α.Ν. 445/1968, (Φ.Ε.Κ. 130Α), «Περί νεκροταφείων και ενταφιασμού νεκρών»
 - 2) Του Α.Ν. 582/1968, (Φ.Ε.Κ. 225Α), «Περί δημοτικών και κοινοτικών κοιμητηρίων»
 - 3) Του άρθρου 75 παρ. Ι περίπτ. β υποπερίπτ. 10 και παρ. ΙΙ περίπτ. 8 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων - Ν. 3463/2006 όπως αυτός ισχύει
 - 4) Του Ν. 3852/2010 όπου τυγχάνει εφαρμογής
 - 5) Της Υ.Α. αριθ. Α5/1210 της 19 Απρ./10 Μαΐου 1978, «Περί όρων ιδρύσεως κοιμητηρίων»
 - 6) Των άρθρων 35, 966 και 970 Αστικού Κώδικα,
 - 7) Του Ν. 547/1977 (Φ.Ε.Κ. 56Α) «Περί Διοικήσεως των μη ενοριακών ναών των κοιμητηρίων»
 - 8) Του Β.Δ. της 24/9-20/10/1958 (Φ.Ε.Κ. 171Α) «Περί των προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων»
 - 9) Του Β.Δ. της 17/5-15/6/1959 (Φ.Ε.Κ. 114 κ 145/Α) «Περί οικονομικής διοικήσεως και λογιστικού των Δήμων και Κοινοτήτων»
 - 10) Του Ν. 344/76 (ΦΕΚ 143/76 τεύχος Α') «Περί ληξιαρχικών πράξεων»
 - 11) Του Ν. Ν.4144/13 (ΦΕΚ 88/18.04.2013 τεύχος Α') «Αντιμετώπιση της παραβατικότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση και στην αγορά εργασίας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας».

Άρθρο 3ο - Νομικός Χαρακτηρισμός

1. Τα κοιμητήρια, οι τάφοι και τα ταφικά μνημεία χαρακτηρίζονται ως πράγματα εκτός συναλλαγής κατά το άρθρο 966 του Αστικού Κώδικα και για το λόγο αυτό δεν είναι δεκτικά εννόμων σχέσεων, όπως η εκποίηση, η μίσθωση, η χρησικτησία, η κατάσχεση και η υποθήκευση. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 970 του Αστικού Κώδικα δύναται να αποκτήσει ιδιαίτερο ιδιωτικό δικαίωμα (ειδικό δικαίωμα) για ορισμένο χώρο ταφής (σύσταση οικογενειακού τάφου) (άρ. 3 παρ.1 Α.Ν. 582/68).
2. Η παραχώρηση ιδιαίτερου δικαιώματος ταφής από τον Δήμο, αποτελεί διοικητικής φύσεως παραχώρηση αδείας χρήσεως δημοτικού πράγματος. Οι σχετικές πράξεις του Δήμου είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις.
3. Ο χώρος για τον οποίο παρέχεται δικαίωμα χρήσης δεν αποτελεί περιουσιακό στοιχείο εκείνου προς τον οποίο έγινε η παραχώρηση και απαγορεύεται η μεταβίβασή του σε ειδικούς (πώληση, δωρεά, ανταλλαγή) και καθολικούς (κληρονομιά, διαθήκη) διαδόχους του (αρ.3 παρ. 2 Α.Ν. 582/68).

Άρθρο 4ο - Περιγραφή Κοιμητηρίων

Ο Δήμος Λοκρών διοικεί και διαχειρίζεται στην περιφέρεια του κοιμητήρια που βρίσκονται στις εξής θέσεις :

Α) Δ.Ε. Αταλάντης

- 1) Δ.Κ. Αταλάντη : ένα κοιμητήριο με οστεοφυλάκιο & χωνευτήρι.
- 2) Τ.Κ. Εξάρχου : ένα κοιμητήριο
- 3) Τ.Κ. Καλαποδίου : ένα κοιμητήριο
- 4) Τ.Κ. Κυπαρισσίου : ένα κοιμητήριο
- 5) Τ.Κ. Κυρτώνης : ένα κοιμητήριο
6. Τ.Κ. Μεγαπλάτανου : ένα κοιμητήριο
- 7) Τ.Κ. Τραγάνας : ένα κοιμητήριο

Β) Δ.Ε. Δαφνουσίων

Συνέχεια στη σελ. 4

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ - ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Στίς πλαγιές του όρους "Χλωμός" σέ απόσταση 10 χλμ. από την Αταλάντη ευρίσκεται η Ιερά Μονή των Αγίων Αναργύρων, μεγάλο προσκυνηματικό κέντρο της Λοκρίδος. Ο χρόνος της ιδρύσεως της Μονής δεν είναι προσδιορισμένος. Από το συναξάρι των δυο τοπικών αγίων, Οσίου Δαβίδ του Γέροντος και Οσίου Σεραφείμ γνωρίζουμε ότι εμόνασαν στη Μονή. Άρα τον 16ο αιώνα που έζησαν οι Όσιοι, η Μονή ήταν σε ακμή. Όπως αποδεικνύεται από τις ανασκαφές η Μονή είχε οχυρωματική μορφή με τεράστιο τείχος και στη βόρεια πλευρά του Καθολικού τα κελλιά των Μοναχών με πολλές στοές και υπόγειες αίθουσες. Στην ανοικοδόμησή της εχρησιμοποιήθησαν υλικά από αρχαία Ιερά. Το Καθολικό ήταν Βυζαντινού ρυθμού με τεράστιους κίονες από πωρόλιθο λείψανα των οποίων υπάρχουν σήμερα στην αυλή.

Η προσφορά της στον απελευθερωτικό αγώνα του 1821 ήταν πολύ μεγάλη. Σε πολλά έγγραφα των Γενικών Αρχείων του Κράτους (το αρχαιότερο είναι το 1710) γίνεται λόγος για τα κτήματα της Μονής και την επιμονή των κατοίκων της Αταλάντης μετά τη διάλυσή της (1833) να επαναλειτουργήσει. Ύστερα από 170 χρόνια εγκαταλείψεως επανιδρύθηκε το έτος 2000 με οκτωμελή αδελφότητα καλογραιών.

Το θαύμα της διασώσεως της Αταλάντης από το θανατικό της γρίπης του έτους 1918 κατέστησε την Μονή κέντρο μεγάλης ευλαβείας.

Εορτάζει την 1η Ιουλίου και την 1η Νοεμβρίου.

Υπεύθυνη: Ηγουμ. Φιλοθέη Γεωργούλη (μον. 7).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2233031520

Οι Άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός

1η Νοεμβρίου

Οι άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός ήταν αδέρφια. Γεννήθηκαν σε κάποια περιοχή της Κιλικίας της Μικράς Ασίας. Στους συναξαριστές είναι άγνωστος ο χρόνος της γεννήσεως και της δράσεως τους. Ο πατέρας τους ήταν ειδωολάτρης και η μητέρα τους χριστιανή. Μετά τη γέννηση και των δυο παιδιών ο πατέρας βαπτίστηκε χριστιανός

και πέθανε αφήνοντας τους δύο γιους στην προστασία της μητέρας τους Θεοδότης. Η Θεοδότη ήταν από χριστιανική οικογένεια, πιστή και ενάρετη γυναίκα. Με την ενάρετη ζωή της έγινε παράδειγμα για τα παιδιά της και προσπάθησε να τους μεταδώσει την πίστη στο Χριστό και την αγάπη στην αρετή. Έγινε, επίσης, παράδειγμα και στις γυναίκες της εποχής της, αγίασε και η εκκλησία εορτάζει τη μνήμη της στις 2 Ιανουαρίου.

Οι δύο αδελφοί σπούδασαν την ιατρική επιστήμη και άρχισαν αμέσως το φιλανθρωπικό έργο τους, θεραπεύοντας διάφορες αρρώστιες. Πάντοτε συνόδευαν τα θαύματά τους με το κήρυγμα του Ευαγγελίου και με τον τρόπο αυτό πολλές φορές ειδωλολάτρες εγκατέλειπαν την πλάνη και βαπτίζονταν χριστιανοί. Οι δύο γιατροί θεράπευαν, λοιπόν συγχρόνως, και τις ψυχές και τα σώματα. Η φιλανθρωπία τους ήταν τόσο μεγάλη ώστε δεν αδιαφορούσαν ακόμη και για τα άρρωστα ζώα. Οι θεραπείες που επιτελούσαν και στους ανθρώπους και στα ζώα γινόταν με τη χάρη του Παναγιού Πνεύματος, διότι πίστευαν ότι η ιατρική τέχνη δεν θεραπεύει όλες τις αρρώστιες, δεν μπορεί, δηλαδή, να θεραπεύσει τυφλό ή χυλό, αλλά ούτε να αναστήσει νεκρό. Όποιους ασθενείς συναντούσαν ή τους έφερναν στο σπίτι τους, όλους | τους δέχονταν και με την προσευχή τους τους θεράπευαν. Δεν ξεχώριζαν πτωχό ή πλούσιο, νέο ή γέροντα, άνδρα ή γυναίκα, τους θεράπευαν όλους χωρίς να παίρνουν καμμία αμοιβή, ούτε αργύρια ούτε κάποιο δώρο και για το λόγο αυτό ονομάστηκαν Ανάργυροι.

Κάποτε οι άγιοι συνάντησαν μια γυναίκα παράλυτη, που ονομαζόταν Παλλαδία και τη θεράπευσαν. Εκείνη, τότε, θέλησε να τους προσφέρει τρία αυγά από ευγνωμοσύνη, ως ελάχιστο δώρο. Οι άγιοι, όπως συνήθιζαν,

αρνήθηκαν. Η γυναίκα όμως, πλησίασε κάποια μέρα τον Δαμιανό λέγοντάς του: «γιατί με αποφεύγετε την άθλια ως βδελυκτή και δεν παίρνετε το δώρο που σας προσφέρω;»

Τότε ο Δαμιανός λυπήθηκε που έγιναν αιτία με την άρνησή τους η γυναίκα να νοιώσει άσχημα και πήρε τα τρία αυγά. Όταν ενημέρωσε τον αδελφό του Κοσμά για το γεγονός που συνέβη, εκείνος στενοχωρήθηκε πολύ διότι ο αδελφός του υπέκυψε στον πειρασμό της φιλαργυρίας και του δήλωσε πώς όταν πεθάνει δεν θέλει να τον θάψουν δίπλα του επειδή αθέτησε την υπόσχεσή του στο Θεό. Ο Δαμιανός στενοχωριόταν για την κατάσταση αυτή και προσευχόταν. Τότε εμφανίστηκε ο Θεός σε οπτασία στον Κοσμά και του εξήγησε το λόγο της συμπεριφοράς αυτής του Δαμιανού. Ο Κοσμάς μετανόησε, αλλά δεν ανέφερε τίποτε για την οπτασία αυτή στους χριστιανούς. Αργότερα τα δυο αδέρφια έφθασαν στην πόλη Φερεμάν και εκεί ο νεότερος, ο Δαμιανός, αρρώστησε και πέθανε. Σε λίγο καιρό στον ίδιο τόπο πέθανε και ο Κοσμάς. Οι χριστιανοί προβληματίζονταν για τον τόπο της ταφής του Κοσμά. Καθώς όμως συζητούσαν μεταξύ τους, εμφανίστηκε ξαφνικά μια καμήλα, η οποία μίλησε με ανθρώπινη φωνή λέγοντας: «Είναι θέλημα Θεού να ταφούν τα αδέρφια το ένα δίπλα στο άλλο» και εξαφανίστηκε.

Οι δύο Ανάργυροι αδελφοί τελείωσαν ειρηνικά τη ζωή τους ευεργετώντας τους ανθρώπους με τα θαύματα, το κήρυγμα του Ευαγγελίου και έτσι δόξασαν τον Θεό, με του οποίου τη χάρη θεράπευαν και συνεχίζουν και στις μέρες μας να θεραπεύουν ανθρώπους και ζώα, σε όσους τους τιμούν και με πίστη ζητούν τη μεσιτεία τους στο Θεό.

ΔΩΡΕΕΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

ΧΡ. Σ.ΜΠΩΚΟΣ εις μνήμην Παναγιούλας Δ.Μπώκου-Μπέρδου	50€
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΙΔΗΣ	20€
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΚΟΥΡΟΣ	20€
ΝΙΚΟΣ Ι.ΣΤΕΦΑΝΟΥ	10€

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων
"ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"

Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680

Α.Φ.Μ. 9998-2875

Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών

web site: www.martino.gr

e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:

Αριστείδης Κ. Κούρος

Δρυάδων 40, Γαλάτσι 11146

Τηλ.: 6945818191

Διευθυντής

Θωμάς Γ. Καραμέρης

Ι. Δροσποπούλου 237, Αθήνα

Τηλ.: 6976006224

Συντάσσεται με τη βοήθεια

των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης:

Τσουλουχάς Γιώργος

Μικράς Ασίας 8, Ξάνθη Τ.Κ. 67100

Τηλ.: 6932146695

e-mail: tsoulouhas@gmail.com

www.justweb.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του υπογράφοντα.

Κείμενα - επιστολές υβριστικού περιεχομένου δε δημοσιεύονται.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΝΟΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΜΠΡΑΚΤΩΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Είναι εξαιρετικά θετικό και ελπιδοφόρο να υπάρχουν άνθρωποι που να νοιάζονται εμπράκτως για την ανάδειξη – αποκατάσταση ιστορικού μνημείου στον τόπο που κατοικούν και δραστηριοποιούνται. Αναφέρομαι στο αρχαίο πηγάδι του Παπαθανάση στο Μαναχού του Μαρτίνου που με την εθελοντική εργασία και την χρησιμοποίηση των δικών τους χωματοσυσκευών μηχανημάτων το πηγάδι καθαρίστηκε και πήρε την αρχική του μορφή από τον **Ανέστη Ν. Τζουτζουράκο και Βέργο Ι. Βέργο**.

Πρέπει να είμαστε περήφανοι και υποχρεωμένοι. Τους ευχαριστούμε και προτείνω την επιβράβευσή από τον Σύλλογο μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου άκουσε με προσοχή τον πρόεδρο και συμφώνησε ομόφωνα.

Ο πρόεδρος ευχαρίστησε τα μέλη του Δ.Σ. και μη υπάρχοντος άλλου θέματος η συνεδρίαση λύθηκε.

Α. Κ. Κούρος, Αθ. Π. Πέππας, Θ. Γ. Καραμέρης, Γ. Σ. Τσουλουχάς, Αγ. Δ. Κερφύλιας, Γ. Ν. Κωτσαλάς, Μ. Γ. Ρούσσης

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Αμφικλείας-Ελατείας

Ο ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΠΕΛΛΗΣ

Ο Δήμος Νέας Πέλλης ιδρυθείς, παρά την Αταλάντη, για την αποκατάστασιν των γενναίων Μακεδόνων Αγωνιστών, κατά τον Αγώνα του 1821, δεν υπάρχει σήμερα. Αν υπήρχε, θα μπορούσε να διεκδικήσει, το πρώτο Σχέδιον Πόλεως, πού συντάχθηκε από το Νέο Ελληνικό Κράτος, από αρμόδια δημόσια υπηρεσία, με γεωδαιτικές* μάλιστα μεθόδους, οικοδομικά τετράγωνα και άλλα, πού δεν αναγράφονται, αλλά υπονοούνται, στην ειδοποίηση πού η εφημερίς Αθηνά, δημοσιεύει το 1835. Η ανάρτηση αυτή, προτρέπει σε πληρέστερη έρευνα τους ιστοριογραφούντες πολεοδόμους, για την τυχόν εύρεση περισσότερων στοιχείων, για την εξέλιξη της πολεοδομίας, τόσο πρώιμα, βεβαίως, εκτός FB πού δεν αποτελεί κατάλληλο επιστημονικό πεδίο.

Αθηνά: *Εφημερίς πολιτική, φιλολογική και εμπορική. Έτος Δ', 1835, αριθμός 273 Σάββατον 14 Σεπτεμβρίου Σελίδα 3*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προς του απανταχού της Ελλάδος ευρισκομένους Μακεδόνας. Αποπερατωθείσης της διαγραφής, του σχεδίου της εν Αταλάντη, συστηθησομένης πόλεως των Μακεδόνων και της γεωδεσίας των, περί αυτήν καλλιεργησίμων γαιών, άρχεται ήδη η συνοικίσις. Κατά διαταγήν της Βασιλικής επί των Εσωτερικών Γραμματείας, η πρώτη διανομή των οικοπέδων, θέλει γίνει δια κλήρου, την α' του ερχομένου Οκτωβρίου μηνός. Εις την πρώτην ταύτην διανομήν, θέλουν ληφθή τα οικοπέδα, των κεντρικωτέρων τετραγώνων της πόλεως. Είς δε τας εφεξής διανομάς, τα οικοπέδα θέλουν παραχωρηθεί, ωσαύτως δια κλήρου, παραλαμβανόμενα κατά συνέχειαν, εκ των κυριοτέρων τετραγώνων. Ειδοποιούνται λοιπόν οι καταγεγραμμένοι, είς τους καταλόγους της εποικίας και όσοι ακόμη, δεν κατεγράφησαν εισέτι, επιθυμούν όμως, να συγκαταταχθώσι μετ' αυτών, να εμφανισθώσιν εκ καιρώ, εις το Επαρχεῖον Λοκρίδος ή αυτοπροσώπως, ή , διά επιτρόπου των, ώστε να λάβουσιν την κληρουχίαν των, κατά την πρώτην διανομήν. Η διανομή της γής θέλει γένη, ωσαύτως άνευ αναβολής. Εν Αθήναις, την 14ην Σεπτεμβρίου 1835

Η παρά τη Βασιλική Κυβερνήσει, επιτροπή των Μακεδόνων. Γ. Χρυσήδης, Α. Πολυζωίδης, Θ. Σιατιστεύς, Γ. Αθανασίου

* Γεωδαιτικές μεθόδους χρησιμοποιούν και σήμερα οι Τοπογράφοι-Μηχανικοί.

Χάρτης περιοχής Λοκρίδος
Stielers hand Atlas. Gotha Justus Perthes 1928-1932

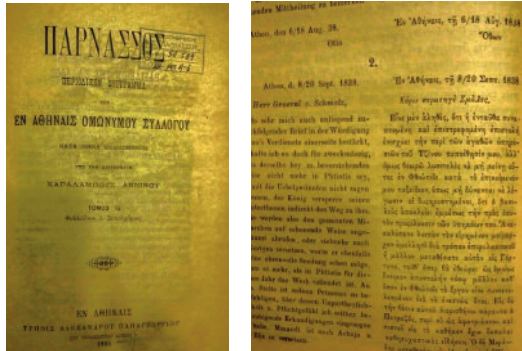
ΑΔΟΜΕΝΑ ΕΞ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΤΟ 1835....

Η πρωτεύουσα της Λοκρίδας, Αταλάντη, είχε διαταραγμένο κοινωνικό βίο, με την σχηματοποίηση του Νέου Ελληνικού Κράτους, λόγω της ληστοκρατίας, αλλά και των ανυπότακτων παλαιών αγωνιστών, οι οποίοι είχαν συνηθίσει στην βία, κατά την διάρκεια του αγώνα. Παρά το γεγονός, ότι στρατιωτικά σώματα, Οροφυλακή, ακόμη και ο απηνής διώκτης των παρανόμων μοίραρχος Κ.Τζήνος ήταν εκεί, η παράνομη δραστηριότητα εξακολουθούσε, όπως μας πληροφορεί, δημοσίευμα της εποχής. ... Πληροφορούμεθα, ότι εις την οικίαν του Κ. Γόγου Στουρνάρη και τίνος άλλου επονομαζόμενου Ιωάννου Αντωνίου κατοίκων αμφοτέρων Νέας Πέλλης, εντός της πρωτευούσης Λοκρίδος, εις Αταλάντην, ευρέθησαν διάφορα κλεψιμαία πράγματα, ομού και δύο ζευγάρια Αγγλικά πιστόλια, τα οποία κατεγράφησαν από την Δημοτικήν Αστυνομίαν, ακριβώς ευρίσκονται υπό κατάσχεσιν, μεχρις ουτου δη(υ)νηθή να αποκαλύψει την αλήθειαν. Η αιτία της οικιακής ταύτης ερεύνης λέγεται ότι εδόθη από τον άξιον και δραστήριον μοίραρχον Κ. Τζήνον και αν τα αδόμενα έχουσι αλήθεια και δίκαιον ή Κυβέρνησις της Α. Μ. να λάβει τα αναγκαία μέτρα, περί της διαγωγής των τοιούτων, δια να μην υποφέρει η κοινωνία. (Εφημερίς Αθηνά Φ. 295 /1835)

Η πραγματικότητα όμως, για τους αποκαμωμένους αγωνιστές του 21', ήταν να λιμοκτονούν, τα πρώτα αυτά χρόνια, να κατασκηνώνουν στις εσοχές κτιρίων και ερειπίων, όπως εδώ στο Ναύπλιο, φθειριώντες, ασθενείς, εύκολα στρεφόμενοι στην παραβατικότητα, αφού το επίσημο κράτος, πού εκείνοι δημιούργησαν αδυνατούσε η ήταν ακόμη ανέτοιμο, να τούς εντάξει, στις δομές του.

Ληστοκρατίας άρρητα κι απόρρητα

Αναφερόμενος σε προηγούμενη ανάρτηση, σχετική με την Εκτόπιση Χωρικών και τις δικαιες απορίες, τών αναγνωστών, πού παρακολουθούν την διαπλοκή ληστών, τοπικών αρχών, αλλά και ακόμη υψηλότερα ισταμένων, όπως ο ελέω Θεού, βασιλεύς τών Ελλήνων Όθων, ο οποίος, ασχολούμενος προσωπικά, με το ταξίδι του γνωριμίας στη Φθωτιδοφωκίδα, φροντίζει να αφαιρέσει, ότι ενοχλεί, τούς παραβάτες τού νόμου, δηλαδή να εξευμενίσει ληστές και συνεργάτες, αλλά και να επιτύχει την περιπόθητη λαϊκή αποδοχή, ίσως και την προσωπική ασφάλεια. Στο περιοδικό Παρνασσός τεύχος Σεπτεμβρίου τού 1891, έχει δημοσιευθεί βασιλική επιστολή ιδιοχειρος τού Όθωνα πρὸς τον στρατηγό του Schmalz, μάλιστα γραμμένη Γερμανικά, αυτή ήταν η επίσημη κρατική "γλώσσα", πού μεταφράστηκε στα Ελληνικά, να μεταθέσει τον άξιο και δραστήριο διώκτη της ληστείας αξιωματικό μοίραρχον Τζήνο*, (το αναγνωρίζει και ο ίδιος αυτό), ώστε να διευκολυνθούν οι υπήκοοι..!

"...Ανακαλέσατε λοιπόν τον ειρηνέμον μοίραρχον η μάλλον μεταθέσατε αυτόν...." Ταίριαζει εδώ, το Βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα και η μεγαληολική διαπίστωση, τών δεινών της Πατρίδας, από την κατάχρηση τής εξουσίας, από ένα μονάρχη προερχόμενο μάλιστα, από τας Ευρώπας, διάδοχο τού πρώτου Κυβερνήτη τής Ελλάδος....Να εξαποστείλει τον ικανό μοίραρχο, για να δύνανται να διευκολυνθούν οι υπήκοοι, προστάτες, εκτελεστικά όργανα και άλλοι παρακρατικοί και μή, απίστευτο αλλά αληθινό.

* Ο μοίραρχος Κ.Τζήνος, από την Σιάτιστα, φοίτησε στο Πανεπιστήμιο Βιέννης, ένθερμος πατριώτης οπαδός του Ρήγα, από τούς λίγους μορφωμένους στρατιωτικούς τότε, αναφέρεται για την δραστηριότητα του, στα Απομνημονεύματα τού Μακρυγιάννη (σελ.423-444 κ.ε), στα Στρατιωτικά Ενθυμήματα τού Κασομούλη και στην παλαιότερη ανάρτησή μου, Αδόμενα εξ Αταλάντης τής 23ης Ιουνίου 2016.

ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ

Γεώργιος Α. Πούλιος
Επίτιμος Δικηγόρος
Δημοσιογράφος
Ενώσεως
Κυκλαδικού Τύπου

Παιδί στο χωριό, στην ωραία Μάρπητσα της Πάρου άκουγα:

Μπρος στα κάλλη τι είναι ο πόνος.

Παν τα νιάτα, παν τα κάλλη.

Τα πάχη μου τα κάλλη μου.

Βεβαίως όλα αυτά τότε, από το ένα αυτί μπαίνανε και από το άλλο βγαίνανε. Η ωριμότητα μου άλλαξε πολλά. Οι δεσποινιδούλες έγιναν κοπέλες. Έγιναν ωραίες και πολλές καλλονές. Το κάλλος δημιούργησε την επιθυμία και τον έρωτα, προς το ωραίο. Ο έρωτας δημιούργησε την έλξη, προς το κάλλος και το κάλλος δημιούργησε τον έρωτα. Η πιο ωραία εμπλοκή. Πάνω σ' αυτή την εμπλοκή μίλησαν οι πρόγονοί μας. Δεν άφησαν τίποτα για εμάς.

Έτσι οι μεταγενέστεροι βρήκαν την ευκαιρία και τους κατηγορήσαν. Αποκορύφωμα αυτής της κατηγορίας είναι το

θρυλικό ποίημα του Γερμανού ποιητή, Φρειδερίκου ΣΙΛΛΕΡ, για τους Έλληνες, με τον τίτλο «ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΕ ΕΛΛΗΝΑ».

Για το κάλλος μίλησαν και υπέρ και κατά. Μεγάλο το μπλέξιμο μου. Που να βρω άκρη. Ενδεικτικά θα γράψω τα πιο κάτω.

- Όπως οι λύκοι αγαπούν τα αρνάκια, έτσι και οι εραστές αγαπούν τις ερωμένες τους (Πλάτων).

- Οι άνθρωποι ονόμασαν τον έρωτα φτερωτόν, γιατί έχει φτερά. Οι Θεοί όμως τον ονόμασαν έτσι, επειδή έχει τη δύναμη να δίνει φτερά (Πλάτων).

- Το κάλλος είναι η καλύτερη συστατική επιστολή (Αριστοτέλης).

- Η καλλονή είναι θαυμαστό δώρο της φύσεως (Όμηρος).
- Το κάλλος είναι τυραννία που κρατάει λίγο καιρό (Σωκράτης).
- Το κάλλος το ψυχικό είναι πολύ ανώτερο από το σωματικό (Αίσωπος).
- Το κάλλος είναι χειρότερο από το κρασί. Μεθάει κι αυτόν που το έχει και αυτόν που το βλέπει.
- Κάθε άνθρωπος γίνεται ποιητής, όταν έρθει σ' επαφή με τον έρωτα κι' αν ακόμα, πρώτα δεν αγαπούσε τις Μούσες (Πλάτων).
- Ο έρωτας είναι μίγμα από μέλι και χολή. Μερικές φορές είναι γλυκός, αλλά τις πιο πολλές φαρμάκι (Πλάτων).
- Έρωτα ονομάζουμε μια δυνατή επιθυμία (Σωκράτης).
- Πάντα με φθάνει ο έρωτας, όσο πολύ κι' αν τρέχω γιατί' είναι κείνος φτερωτός, κι' εγώ φτερά δεν έχω (ΔΡΟΣΙΝΗΣ)
- Δίδυμοι είναι αδελφοί και τέκνα του αιθέρος ο κεραυνός, ο έρωτας (ΠΑΡΑΣΧΟΣ).
- Έρως ανίκατε μάχαν (ΣΟΦΟΚΛΗΣ).
- Η γυναίκα είναι σύγχρονα ο παράδεισος και η κόλαση των ανδρών (ΠΑΡΟΙΜΙΑ)
- Από τα μάτια πιάνεται, στα χείλη κατεβαίνει και από τα χείλη, στην καρδιά ριζώνει και δεν βγαίνει (Ελληνικός Στίχος)
- Οποιος θέλει ν' αγαπήσει θέλει να χασομερήσει
- Θέλει κι άσπρα να ξοδιάσει και να μη τα λογαριάσει (Ελληνική παροιμία).
- Σοβαρό κακό είναι να τολμάς να κάνεις το σοφό. Γιατί αν δεν είσαι, μόνο ζημιά και κακό θα φέρεις (Εύηνος ο Πάριος).
- Πολλές φορές η οργή μας παίρνει το νου και έτσι δεν διαφέρει από την τρέλα (Εύηνος ο Πάριος).

Περισσότερα βλέπε στο βιβλίο των σοφών-γνωμικά-αποφθέγματα, ρητά, παροιμίες και Θησαυρός 10.000 Γνωμικών και αποφθεγμάτων και ΗΛΙΟΣ, Τόμ. ΙΑ, σελ. 216). Και συμπληρώνω εγώ ο υπογράφων. Το ωραιότερο δώρο που έδωσε ο Θεός η φύση στον άνδρα είναι μια ωραία και καλή γυναίκα.

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 1

1) Δ.Κ. Λιβανατών : ένα κοιμητήριο με οστεοφυλάκιο και χωνευτήρι

2) Τ.Κ. Αρκίτσας : ένα κοιμητήριο και χωνευτήρι

3) Τ.Κ. Γουλεμίου : ένα κοιμητήριο

Γ) Δ.Ε. Μαλέσινας

1) Δ.Κ. Μαλεσίνια : ένα κοιμητήριο

- Θεολόγος : ένα κοιμητήριο

2) Τ.Κ. Προσκυνά : ένα κοιμητήριο

Δ) Δ.Ε. Οπουντίων

1) Τ.Κ. Μαρτίνου : ένα κοιμητήριο

2) Τ.Κ. Λάρυμνας : ένα κοιμητήριο

Άρθρο 5ο - Ώρες λειτουργίας

1. Τα κοιμητήρια λειτουργούν όλες τις ημέρες της εβδομάδας από την ανατολή μέχρι και τη δύση του ηλίου.
2. Απαγορεύεται η είσοδος και η παραμονή στα κοιμητήρια σε εργαζόμενους και μη κατά τις ώρες που είναι κλειστά.

Άρθρο 6ο - Ευταξία – Καθαριότητα

Η εικόνα των κοιμητηρίων μαρτυρεί το πολιτιστικό επίπεδο των κατοίκων του Δήμου.

Για την καλή εικόνα και λειτουργία των κοιμητηρίων απαγορεύεται:

α) Η είσοδος σε οποιοδήποτε όχημα δεν έχει σχετική άδεια από τον Δήμο.

β) Η τοποθέτηση οποιασδήποτε διαφημιστικής πινακίδας, πένθιμων αντικειμένων καθώς και η πώληση διαφόρων αντικειμένων.

γ) Η επεξεργασία των μαρμάρων για τους τάφους στο χώρο του κοιμητηρίου, παρά μόνο επιτρέπονται οι εργασίες των ιδιωτών τεχνιτών για την τοποθέτηση και συναρμολόγηση υλικών, τα οποία θα πραγματοποιούνται κατά τις ώρες λειτουργίας του κοιμητηρίου και σύμφωνα με τις διατάξεις περί κοινής ησυχίας.

δ) Το φύτεμα λουλουδιών ή δέντρων περιφερειακά των μνημάτων και η τοποθέτηση γλαστρών και άλλων αντικειμένων που αυξάνουν τον καταλαμβανόμενο από τον τάφο χώρο.

ε) Η εγκατάλειψη πάσης φύσεως υλικών και απορριμμάτων που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθαρισμό των τάφων κ.λπ.

στ) η είσοδος σε άτομα διατελούντα εν μέθη, ή άσεμνα ενδεδυμένα, σε παιδιά κάτω των 12 ετών εάν δεν συνοδεύονται από τους γονείς τους ή τους κηδεμόνες τους καθώς επίσης και η είσοδος σε οποιονδήποτε συνοδεύεται από ζώο συντροφιάς.

Άρθρο 7ο - Ενταφιασμός Νεκρών

1. Η ταφή των νεκρών στους τάφους των κοιμητηρίων του Δήμου Λοκρών έχει διάρκεια επτά (7) έτη υποχρεωτικώς από την ημερομηνία ταφής.

2. Απαγορεύονται οι ενταφιασμοί σε άλλους χώρους πλην των συγκεκριμένων και σαφώς οριοθετημένων ταφικών τμημάτων των κοιμητηρίων του δήμου καθώς και σε ιδιωτικούς χώρους, εκτός των Μοναστηρίων και Ησυχαστηρίων και των περιβόλων ιδρυμάτων, προκειμένου για τον ενταφιασμό προσωπικότητων που προσέφεραν σημαντικές υπηρεσίες στο ίδρυμα (παρ. 1 αρ. 2 Α.Ν. 445/68 & παρ. 3 αρ. 2 Α.Ν. 582/68).

3. Δικαίωμα ταφής στα δημοτικά κοιμητήρια έχουν όλα τα θανόντα στην διοικητική περιφέρεια του Δήμου πρόσωπα, ανεξαρτήτου δημοτικότητας, εθνικότητας ή θρησκείας (αρ. 6 Α.Ν. 582/68)

4. Κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Ιεράς Μητρόπολης καθορίζεται ιδιαίτερος χώρος του νεκροταφείου για τον ενταφιασμό των μη ορθόδοξων ή των αλλόθρησκων (αρ. 6 παρ. 3 του Α.Ν. 582/68)

5. Το Δημοτικό Συμβούλιο με απόφασή του δύναται να καθορίζει τα διάφορα τμήματα ή ζώνες ταφής, την κατάργηση ορισμένων τμημάτων για τη συγχώνευσή τους ή την ενοποίησή τους με άλλα τμήματα, ανάλογα με τις λειτουργικές ανάγκες των κοιμητηρίων.

6. Ο καθορισμός ορισμένου τμήματος για τον ενταφιασμό σε αυτό ορισμένης κατηγορίας προσώπων, δεν συνιστά παραχώρηση ιδιαίτερων δικαιωμάτων χρήσης τάφου στα πρόσωπα αυτά κατά την έννοια του αρ. 970 του Α.Κ. και του άρθρου 3 § 1 του Α.Ν. 582/1968.

7. Ο ενταφιασμός κάθε νεκρού επιτρέπεται μετά την πάροδο 12 ωρών από το νομίμως πιστοποιηθέντα θάνατο και σε περίπτωση νεκροτομής, αμέσως μετά από αυτή (αρ. 2 παρ. 2 Α.Ν. 445/68).

Δεν επιτρέπεται ο ενταφιασμός προσώπου χωρίς την προσκόμιση της ληξιαρχικής πράξης θανάτου αυτού, στην οποία πρέπει να αναφέρεται ο ακριβής τόπος ενταφιασμού, καθώς και η ημερομηνία και η ώρα αυτού με

βάση τη δήλωση του δηλούντος το θάνατο (αρ. 4, παρ. 13, Ν. 4144/2013)

8. Ο ενταφιασμός νεκρών των οποίων ο θάνατος οφείλεται σε ένα από τα νοσήματα που υπάγονται στον Διεθνή Υγειονομικό Κανονισμό γίνεται σε ιδιαίτερο ταφικό τμήμα του κοιμητηρίου και απαγορεύεται η εκταφή προ της παρελεύσεως δεκαετίας (αρ. 3 Π.Δ. 210/1975). Στις περιπτώσεις αυτές το φέρετρο δεν ανοίγεται. Οι τελετάρχες οφείλουν να ενημερώσουν.

9. Προ της εκδόσεως της ληξιαρχικής πράξης θανάτου από τον Δήμο (η οποία εκδίδεται εντός 24 ωρών από την πιστοποιημένη ώρα θανάτου από τον ιατρό), οι ενδιαφερόμενοι συγγενείς των νεκρών, ή τα γραφεία τελετών, υποχρεούνται να καταβάλλουν στο Ταμείο του Δήμου Λοκρών ή στα Ταμεία των κατά τόπων Δημοτικών ή Τοπικών Κοινοτήτων το ανάλογο δικαίωμα ταφής.

10. Κατά την πληρωμή του δικαιώματος ταφής η σχετική υπηρεσία του δήμου θα χορηγεί με απόδειξη παραλαβής, ενημερωτικό σημείωμα (έντυπο) στο οποίο θα γίνεται γνωστό ότι θα προβαίνει υποχρεωτικά στην εκταφή του νεκρού μετά την πάροδο επτά ετών από την ταφή και εφόσον δεν παρουσιάζεται κανείς να ζητήσει την εκταφή.

11. Κατά την πληρωμή του δικαιώματος και επί της απόδειξης παραλαβής οι ενδιαφερόμενοι συγγενείς των νεκρών δηλώνουν στην υπηρεσία του Δήμου τα στοιχεία επικοινωνίας τους (τηλέφωνο, διεύθυνση). Σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας υποχρεούνται να ενημερώνουν εγγράφως με επιστολή, την τυχόν νέα διεύθυνση τους.

12. Επιτρέπεται σε περίπτωση που δεν υπάρχει χώρος στο κοιμητήριο του διαμερίσματος που ανήκει ο Δημότης, να ενταφιάζεται σε άλλο κοιμητήριο του Καλλικρατικού Δήμου.

Άρθρο 8ο - Δωρεάν Ενταφιασμός

1. Άποροι δημότες, μόνιμοι κάτοικοι του Δήμου Λοκρών, ενταφιάζονται δωρεάν, κατόπιν απόφασης δημάρχου ή του αρμόδιου αντιδημάρχου (όπως αυτός θα οριστεί με απόφαση Δημάρχου), και υπό την προϋπόθεση ότι ο θανών είναι εγγεγραμμένος στην κατάσταση απόρων του Δήμου ή αφού προσκομιστούν τα απαραίτητα δικαιολογητικά προς την υπηρεσία του Δήμου.

2. Η ταφή των βρεφών, νηπίων και παιδιών μέχρι και (6) έξι ετών ενεργείται δωρεάν.

3. Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι δυνατή η δωρεάν παραχώρηση τάφων τιμής ένεκεν υπέρ προσώπων, οι οποίοι με την εθνική και κοινωνική δράση τους προσέφεραν σημαντικές υπηρεσίες στο έθνος ή στο δήμο.

4. Η δωρεάν ταφή ισχύει για επτά (7) έτη και μετά το πέρας αυτών γίνεται εκταφή.

5. Ο χαρακτήρας των τάφων αυτών είναι κοινός και το δικαίωμα επί αυτών εξαντλείται με την ανακομιδή του νεκρού.

6. Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου δύναται να παραχωρείται σε εξέχοντα πρόσωπα του Δήμου, τιμής ένεκεν, οικογενειακός τάφος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του Α.Ν. 582/1968.

Άρθρο 9ο - Τάφοι

Α. Συνηθισμένοι τάφοι (αρ. 7, Κ.Υ.Α. Α5/1210/1978)

Α1. Οι συνηθισμένοι τάφοι θα έχουν διαστάσεις 2,20μ. μήκος, 1,00 μ. πλάτος, για τους ενήλικες και 1,10μ. μήκος, 0,50μ. πλάτος, για τα παιδιά. Το γενικό δε βάθος θα είναι στο 1,80μ. περίπου. Ο πυθμένας των τάφων θα βρίσκεται τουλάχιστο 1,00 μ. χαμηλότερα από τη στάθμη οποιουδήποτε παρευρισκομένου δρόμου.

Α2. Οι τάφοι μετά την τοποθέτηση του νεκρού, θα γεμίζουν καλά με γαιώδη υλικά μέχρι την επιφάνεια του εδάφους και πάνω από αυτήν θα σχηματίζεται γαιόολοφος 0,25μ. περίπου.

Α3. Οι τάφοι θα έχουν απόσταση μεταξύ τους τουλάχιστον 0,50 μ. που θα μετριέται από τα όρια της εκσκαφής.

Β. Κτιστοί τάφοι (θόλοι – οικογενειακοί, αρ. 8, Κ.Υ.Α. Α5/1210/1978)

Β1. Οι κτιστοί τάφοι δεν θα υπερβαίνουν σε διαστάσεις τα 3,50μ. μήκος, και 3,00 μ. πλάτος και 2,50 μ. ύψος ή βάθος από την επιφάνεια του εδάφους.

Β2. Οι τάφοι θα έχουν απόσταση μεταξύ τους τουλάχιστον 1,00 μ. που θα μετριέται από τα όρια της εκσκαφής.

Β3. Οι διαστάσεις των κρυπτών των κτιστών τάφων θα είναι τουλάχιστον : πλάτος 0,75μ., ύψος 0,75μ. και μήκος 2,20μ.

Γενικά ισχύει ότι :

1) Η δαπάνη κατασκευής των μνημείων βαρύνει αποκλειστικά και μόνο το συγγενή του νεκρού.

2) Για κάθε ζημία που τυχόν ήθελε προκύψει κατά την κατασκευή των τάφων, υπεύθυνος θα είναι ο κατασκευαστής τεχνίτης.

3) Οι επιγραφές των τάφων θα είναι στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση ταφής αλλοδαπών επιτρέπεται η επιγραφή να είναι στη γλώσσα της πατρίδας τους με την προϋπόθεση να είναι και στην ελληνική γλώσσα.

4) Η εξωτερική μορφή των τάφων πρέπει να συμβιβάζεται με τη σοβαρότητα του χώρου, στον οποίον ανήκουν και θα πρέπει να εναρμονίζονται απόλυτα με τη γενικότερη αισθητική εικόνα της περιοχής.

Άρθρο 10ο - Οικογενειακοί τάφοι

(αρ. 3, παρ. 3 & αρ. 4 παρ. 1 Α.Ν. 582/68)

1. Η σύσταση ενός οικογενειακού τάφου ενεργείται επ' ονόματι του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι αυτός βρίσκεται εν τη ζωή και

υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει επαρκής χώρος. Όσοι επιθυμούν την παραχώρηση δικαιώματος χρήσης οικογενειακού τάφου οφείλουν να καταθέσουν σχετική αίτηση στο πρωτόκολλο του Δήμου Λοκρών, με πλήρη στοιχεία, στην οποία σημειώνονται το ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, επάγγελμα, ΑΦΜ, ο αριθμός τηλεφώνου του αιτούντος.

Η προέγκριση της κατασκευής οικογενειακών τάφων και λοιπών ταφικών μνημείων είναι αρμοδιότητα του προέδρου της οικείας δημοτικής ή τοπικής κοινότητας (αρ. 82 περ. στ & αρ. 83 παρ. Ν. 3852/2010).

Η έγκριση της ανωτέρω κατασκευής δίδεται με απόφαση Δημάρχου ή του αρμόδιου Αντιδημάρχου (όπως αυτός θα οριστεί με απόφαση Δημάρχου) (σχετ. το αρ. 58, παρ. 1, εδ. ζ & αρ. 59 παρ. 4 του Ν. 3852/2010).

2. Εφ' όσον υπάρχει η δυνατότητα παραχωρήσεως οικογενειακού τάφου, ο ενδιαφερόμενος οφείλει άμεσα, μετά την ειδοποίηση της Υπηρεσίας του Δήμου να καταβάλλει κάθε δικαιολογητικό που θα του ζητηθεί.

3. Απαγορεύεται ρητώς η χρήση τάφου άνευ της ολοσχερούς εξόφλησης του δικαιώματος στο Δήμο Λοκρών.

4. Μετά την εξόφληση του παραπάνω δικαιώματος χρήσεως του οικογενειακού τάφου, συντάσσεται το οικείο «παραχωρητήριο» εις διπλούν, το οποίο υπογράφεται από τον αρμόδιο φορέα και από τον αιτούντα. Στην πίσω όψη του παραχωρητηρίου θα αναγράφεται η οικογενειακή κατάσταση αυτού στον οποίο έγινε η παραχώρηση του τάφου. Αντίγραφο του άνω παραχωρητηρίου θα παραδίδεται στον ενδιαφερόμενο, το δε άλλο παραμένει εις το αρχείο του Δήμου Λοκρών. Επί του παραχωρητηρίου θα αναγράφεται λεπτομερώς και η ακριβής θέση του οικογενειακού τάφου στον χώρο του κοιμητηρίου.

5. Με τη σύσταση του οικογενειακού τάφου παρέχεται αποκλειστικό δικαίωμα ταφής :

α) στο πρόσωπο προς το οποίο έγινε παραχώρηση (αρχικός δικαιούχος),

β) στον / στην σύζυγο αυτού,

γ) στους κατευθείαν γραμμή ανιόντες του αρχικού δικαιούχου (αρ. 1463 Α.Κ.) δηλ. οι γονείς, ο παππούς και η γιαγιά,

δ) στους κατευθείαν γραμμή κατιόντες του αρχικού δικαιούχου με τους (τις) συζύγους και τους κατιόντες αυτών, δηλαδή τα νόμιμα, θετά και αναγνωρισθέντα τέκνα με τους (τις) συζύγους τους και οι έγγονοι, οι δισέγγονοι, οι τρισέγγονοι του αρχικού δικαιούχου. Εάν η αρχική δικαιούχος είναι γυναίκα, δικαίωμα ταφής έχει και το εξώγαμο τέκνο της.

ε) στο πατέρα ή την μητέρα του / της συζύγου του αρχικού δικαιούχου

στ) στα αδέρφια του αρχικού δικαιούχου, οι οποίοι δεν έχουν δική τους οικογένεια, εφόσον συγκατατίθεται εγγράφως ο αρχικός δικαιούχος και εάν αυτός δεν υπάρχει ο / η σύζυγος και οι κατιόντες του (ένας εξ' αυτών).

ζ) Οι διαζευγμένοι σύζυγοι και εκείνοι που συνάπτουν νέο γάμο μετά τη λύση του προηγούμενου με θάνατο δεν έχουν δικαίωμα ταφής στους οικογενειακούς τάφους, εφόσον δεν είναι αρχικοί δικαιούχοι.

6. Ο βαθμός της συγγένειας όσων ενταφιάζονται προς τον αρχικό δικαιούχο αποδεικνύεται την ημέρα της κηδείας με υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/86 του δικαιούχου του τάφου ή, αν δεν υπάρχει αυτός της συζύγου του ή των κατιόντων (ενός εξ αυτών), οι οποίοι υποχρεώνονται να προσκομίσουν μέσα σε ένα μήνα πιστοποιητικό πλησιέστερων συγγενών ή οικογενειακής κατάστασης εάν η συγγένεια δεν προκύπτει από το Δελ-

Συνέχεια στη σελ. 5

τίο Αστυνομικής Ταυτότητας. Αυτός που υπογράφει την υπεύθυνη δήλωση υπόκειται στις συνέπειες του νόμου. 7. Σε περίπτωση που δεν προσκομίστούν τα παραπάνω πιστοποιητικά, ο νεκρός θεωρείται φιλοξενούμενος. Η υπηρεσία υποχρεώνεται να ενεργήσει την εκταφή μετά την παρέλευση των επτά (7) ετών.

8. Όλοι οι δικαιούχοι έχουν ίσα δικαιώματα χρήσης του τάφου και δεν αναγνωρίζονται ιδιαίτερα προνόμια χρήσης σε εκείνον που καταβάλλει τα τέλη και δικαιώματα τα οποία οφείλουν εις ολόκληρον όλοι οι δικαιούχοι έναντι του Δήμου.

9. Οι παραχωρούμενοι, στο εκάστοτε κοιμητήριο, χώροι για τη σύσταση οικογενειακών τάφων, κατά τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, δεν αποτελούν περιουσιακό στοιχείο εκείνων προς τους οποίους γίνεται η παραχώρηση, ούτε είναι επιδεκτικοί οποιασδήποτε παραχωρήσεως ή μεταβιβάσεως καθ’ οποιονδήποτε τρόπο προς τρίτους με πράξη εν ζωή ή αιτία θανάτου.

10. Κατ’ εξαίρεση βάσει του εδ. Β της παρ. 3 του αρ. 3 του Α.Ν. 582/1968 και με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου δύναται να επιτραπεί η αναγνώριση δικαιώματος ταφής σε οικογενειακό τάφο και προσώπων που συνδέονται με τον αρχικό δικαιούχο και του συζύγου ή της συζύγου αυτού και με άλλο βαθμό συγγενείας εξ αίματος ή αγχιστείας, μετά από έγγραφη συναίνεση του δικαιούχου του οικογενειακού τάφου και εάν αυτός έχει αποβιώσει, ο (η) σύζυγος και οι κατιόντες του και την καταβολή του ανάλογου δικαιώματος, το οποίο δεν πρέπει να είναι μικρότερο από το μισό εκείνου που απαιτείται για την παραχώρηση του δικαιώματος συστάσεως οικογενειακού τάφου.

11. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού ισχύουν και για τους οικογενειακούς τάφους που τυχόν έχουν χορηγηθεί παλαιότερα νόμιμα.

Άρθρο 11ο - Κατάργηση οικογενειακών τάφων

1. Η χρήση οικογενειακών τάφων των οποίων εξέλιπαν οι δικαιούχοι κατά το άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού περιέρχονται αυτοδικαίως μετά την πάροδο επτά (7) ετών από τον τελευταίο ενταφιασμό. 2. Προκειμένου να διαπιστωθεί ότι έχουν εκλείψει οι δικαιούχοι που αναγνωρίζονται ευθέως από τον παρόντα κανονισμό, αυτοί καλούνται με γενική πρόσκληση του Δημάρχου που δημοσιεύεται σε μία τοπική εφημερίδα ή εάν δεν υπάρχει τότε σε μία ημερήσια πολιτική εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας του νομού Φθιώτιδας ή με εξώδικη πρόσκληση κατά τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας να προσέλθουν εντός εύλογης προθεσμίας και να αποδείξουν τη συγγένεια τους προς τον αρχικό δικαιούχο. 3. Οι οικογενειακοί τάφοι των οποίων οι δικαιούχοι χρήσεως παραιτούνται της περαιτέρω χρήσεως αυτών, περιέρχονται αυτοδικαίως στον Δήμο Λοκρών, ο οποίος τους διαθέτει ελεύθερα και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Τα υπάρχοντα οστά ανακομίζονται με την φροντίδα των δικαιούχων και σύμφωνα με τις διατάξεις του κείμενου κανονισμού. 4. Οικογενειακοί τάφοι για τους οποίους δεν υπάρχει νόμιμος τίτλος, διατίθενται ελεύθερα από τον Δήμο μετά την παρέλευση των επτά (7) ετών από τον τελευταίο ενταφιασμό, έστω και εάν στο παρελθόν χρησιμοποιηθήκαν ή εφέροντο ως οικογενειακοί.

Άρθρο 12ο - Έννοια ανακομιδής

1. Ανακομιδή νεκρού ονομάζεται η μεταφορά γενικά από τον τάφο, των οστών του νεκρού ύστερα από την πλήρη αποσύνθεση του πτώματος, για να φυλαχθούν ή να τοποθετηθούν σε άλλο μέρος. (αρ. 1, παρ. 10, Κ.Υ.Α. Α5/1210/1978). Τα οστά φυλάσσονται στο οστεοφυλάκιο, στο χώρο δηλαδή του κοιμητηρίου, που περιλαμβάνει κατάλληλες υποδοχές για τη φύλαξη των οστών των ανακομιζομένων νεκρών. 2. Εάν δεν πρόκειται να φυλαχθούν στο οστεοφυλάκιο, τα οστά μετά την ανακομιδή τοποθετούνται σε χωνευτήριο. Χωνευτήριο ονομάζεται ο χώρος στο έδαφος του κοιμητηρίου, που χρησιμοποιείται για την τοποθέτηση των οστών ανακομιζομένων νεκρών. (αρ. 1, παρ. 12, Κ.Υ.Α. Α5/1210/1978) Για την ανακομιδή των οστών εκδίδεται άδεια από τον πρόεδρο της οικείας δημοτικής ή τοπικής κοινότητας (αρ. 82 περ. στ & αρ. 83 παρ. 4 Ν. 3852/2010).

Άρθρο 13ο - Χρόνος - διαδικασία ανακομιδής οστών

1. Με εξαίρεση τις ταφές δικαιούχων σε οικογενειακούς τάφους, για όλες τις άλλες περιπτώσεις υποχρεωτικά μετά την συμπλήρωση επτά (7) ετών από την ταφή, τα οστά των νεκρών ανακομίζονται με ευθύνη των συγγενών των νεκρών και τοποθετούνται από την υπηρεσία του Δήμου στο οστεοφυλάκιο ή στο χωνευτήριο, σύμφωνα με την επιθυμία των συγγενών. Αν κατά την ανό-

ρυξη τάφου για την ανακομιδή των οστών νεκρού, διαπιστωθεί ότι το πτώμα δεν έχει διαλυθεί τελείως, παραμένει στο τάφο για εικοσιτέσσερεις (24) μήνες ακόμα προκειμένου να αποστεωθεί.

2. Η για οποιονδήποτε λόγο εκταφή και μεταφορά των νεκρών με αίτηση των συγγενών πριν από την παρέλευση του χρόνου της υποχρεωτικής ταφής, γίνεται κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 210/1975 (Φ.Ε.Κ. 63Α 8-4-1975) «περί ταριχεύσεως, μεταφοράς και ταφής νεκρών και οστών ανθρώπων».

3. Σε περίπτωση που ο νεκρός πέθανε από λοιμώδες νόσημα που δεν υπάγεται στον Διεθνή Υγειονομικό Κανονισμό απαγορεύεται η εκταφή πριν από την εκπνοή τριετίας. Εάν ο θάνατος συνέβη από λοιμώδες νόσημα που υπάγεται στον Διεθνή Υγειονομικό Κανονισμό (Β.Δ. 383/72 Φ.Ε.Κ. 91-72 τ.Α.) απαγορεύεται η εκταφή πριν από την παρέλευση δεκαετίας (αρ. 2 + 3 του Π.Δ. 210/75).

4. Οι εκταφές μέσα στο χώρο του κοιμητηρίου, θα γίνονται κατόπιν ανακοίνωσης από την υπηρεσία του Δήμου. Η ανακοίνωση θα αναρτάται στην ιστοσελίδα του Δήμου, θα τοιχοκολλείται στους πίνακες ανακοινώσεων των δημοτικών κτιρίων κάθε δημοτικής ή τοπικής κοινότητας καθώς επίσης θα αποστέλλεται στους κατά τόπους Ιερούς Ναούς προς ενημέρωση. Στην ανακοίνωση θα δίδεται χρονικό περιθώριο τριάντα (30) ημερών στους συγγενείς των νεκρών προκειμένου να προβούν σε ενέργειες για την παράταση της ταφής (εφόσον είναι αυτό δυνατό κατά τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού) ή για την εκταφή του νεκρού.

5. Εάν οι συγγενείς των νεκρών δεν επιδείξουν το ενδιαφέρον τους για τα ανωτέρω τότε γίνεται υποχρεωτικά εκταφή του νεκρού χωρίς καμία άλλη ειδοποίηση και τα οστά τοποθετούνται σε χωνευτήριο.

6. Η τυχόν καθυστερημένη εμφάνιση των συγγενών του νεκρού δεν τους απαλλάσσει από τις οικονομικές υποχρεώσεις που στο μεταξύ έχουν ήδη δημιουργηθεί ή δημιουργούνται με την εκταφή.

7. Κάθε είδους κατασκευές και αντικείμενα που κατά την εκταφή δεν παραληφθούν από τους ενδιαφερόμενους συγγενείς, ανήκουν στην υπηρεσία του Δήμου και αποτελούν περιουσία αυτού, εκποιούνται δε σύμφωνα με τις νόμιμες διαδικασίες ή γίνεται η αποκομιδή αυτών και όλα τα υλικά (σπασμένα μάρμαρα κ.λπ. αντικείμενα) μεταφέρονται στον Χ.Υ.Τ.Α.

Άρθρο 14ο - Φύλαξη οστών

1. Η φύλαξη των οστών ενεργείται με φροντίδα της υπηρεσίας του κοιμητηρίου σε ειδικό χώρο (οστεοφυλάκιο). 2. Η φύλαξη των οστών μπορεί να γίνεται και μέσα σε οικογενειακούς τάφους εφόσον συγκατατίθενται οι δικαιούχοι. 3. Προκειμένου να χρησιμοποιήσει κανείς μια θέση στο χώρο του οστεοφυλακίου, για τη φύλαξη των οστών νεκρού υποβάλλει αίτηση. Στην αίτηση αυτή ο ενδιαφερόμενος ζητά την παραχώρηση μιας θέσης στον χώρο του οστεοφυλακίου και καταβάλλει το ετήσιο δικαίωμα φύλαξης των οστών. 4. Η εκάστοτε καταβολή δικαιώματος φύλαξης των οστών είναι ημερολογιακή, δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου μέχρι την 31η Δεκεμβρίου και η πρώτη καταβολή δικαιώματος αφορά το τρέχον έτος, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έναρξης φύλαξης των οστών. 5. Οστά για τα οποία δεν κατεβλήθει το προβλεπόμενο δικαίωμα φύλαξης για δύο έτη και ύστερα από έγγραφη συστημένη επιστολή προς τον ενδιαφερόμενο που του δίδεται το χρονικό περιθώριο των τριάντα (30) ημερών (προθεσμία) για την εξόφληση της υποχρέωσής του, χωρίς καμία άλλη ειδοποίηση θα τοποθετούνται σε χωνευτήριο. Το ετήσιο δικαίωμα που επιβάλλεται για τη φύλαξη των οστών ορίζεται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. 6. Πέραν του ετήσιου δικαιώματος φύλαξης των οστών καθορίζεται ετήσιο τέλος καθαριότητας Κοιμητηρίων με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. 7. Απαγορεύεται η μετακίνηση των κιβωτίων από τις οστεοθήκες με πρωτοβουλία των επισκεπτών 8. Οστά μπορούν να εξέλθουν από τα Κοιμητήρια μόνο στις εξής περιπτώσεις :

α) για να μεταφερθούν σε άλλο Κοιμητήριο μετά από υπεύθυνη δήλωση του πλησιέστερου συγγενή στην οποία θα αναφέρεται σαφώς το Κοιμητήριο υποδοχής. β) για εγκληματικούς λόγους κατόπιν εντολής εισαγγελέα και γ) για επιστημονικούς εκπαιδευτικούς σκοπούς

9. Η παραλαβή των οστών από τα κοιμητήρια και η μεταφορά τους σε άλλο χώρο (Κοιμητήριο-Μοναστήρι) ενεργείται, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων συγγενών και έκδοσης σχετικής άδειας δημάρχου ή του αρμόδιου αντιδημάρχου (όπως αυτός θα οριστεί με απόφαση Δημάρχου) και αφού προηγηθεί απολύμανση αυτών με αντισηπτικά, γίνει απεντόμωση και τοποθετη-

θούν σε στεγανό μεταλλικό δοχείο (σχετ. παρ. 2, αρ. 4 του Π.Δ. 210/75).

Άρθρο 15ο - Παράταση ταφής

1. Η ταφή των νεκρών στους τάφους των κοιμητηρίων του Δήμου Λοκρών έχει διάρκεια επτά (7) έτη υποχρεωτικώς από την ημερομηνία ταφής. Εφόσον υπάρχει η δυνατότητα παραμονής (διαθέσιμος χώρος) και εφόσον προσφιλή ή συγγενικά προς το νεκρό πρόσωπα, δεν δημιουργούν με την συμπεριφορά τους προβλήματα στη λειτουργία των δημοτικών κοιμητηρίων, η παραμονή του νεκρού πέραν των επτά (7) ετών γίνεται κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου συγγενή προς την υπηρεσία του Δήμου. Για την παράταση της εκταφής αποφασίζει ο πρόεδρος της οικείας δημοτικής ή τοπικής κοινότητας (αρ. 82 περ. στ & αρ. 83 παρ. Ν. 3852/2010) 2. Η τυχόν παράταση ταφής ισχύει μόνον μετά την καταβολή των προβλεπόμενων τελών και σε κάθε περίπτωση πρέπει να καταβάλλονται μέχρι την εκάστοτε ημερομηνία λήξης ταφής του νεκρού. Δεν επιτρέπεται δε η ταφή άλλου στον ίδιο τάφο εάν προηγουμένως δεν γίνει εκταφή του ήδη ενταφιασμένου.

Άρθρο 16ο – Αφή Κανδυλίων

Το δικαίωμα της διαχειρίσεως της αφής των καντηλιών ανήκει στο Δήμο Λοκρών . Υπάλληλοι της υπηρεσίας Δημοτικών Κοιμητηρίων θα αναλάβουν την αφή των κανδηλιών κατά τομείς , όπως θα διαμορφώνονται από τα αιτήματα ενδιαφερομένων . Όσοι δημότες επιθυμούν το άναμμα καντηλιού σε τάφο οικείου τους θα υποβάλουν αίτηση στις υπηρεσίες των Δημοτικών Κοιμητηρίων και θα καταβάλουν το αντίστοιχο τέλος . Η τιμή του τέλους θα καθορίζεται με απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου . Σε περίπτωση που δεν υπάρχει διαθέσιμο προσωπικό για την αφή των Καντηλιών ο Δήμος Λοκρών δύναται να το αναθέσει σε ανάδοχο, ο οποίος αναδεικνύεται με διαγωνισμό βάσει της σχετικής νομοθεσίας και έναντι καταβολής ανάλογου τέλους, η σε ιδιώτες που διαθέτουν την απαραίτητη άδεια εισόδου. Η μέγιστη τιμή για το άναμμα των κανδηλιών καθορίζεται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Τέλος απαγορεύεται ρητά σε υπαλλήλους του Δήμου μόνιμους ή έκτακτους να ανάβουν καντήλια έναντι ανταλλάγματος. Η τήρηση των ανωτέρω διατάξεων θα ελέγχεται από την υπηρεσία με τη συνδρομή των αρμοδίων Δημοτικών και Κρατικών οργάνων.

Άρθρο 17ο - Υποχρεώσεις ιδιωτών τεχνιτών

1. Απαγορεύεται αυστηρώς στον κατασκευαστή να μεταβάλλει ή να διαφοροποιήσει τις διαστάσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό ως προς το μέγεθος και το ύψος του μνημείου. 2. Οι ιδιώτες τεχνίτες υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, και τις υποδείξεις των αρμοδίων οργάνων της υπηρεσίας Κοιμητηρίων. 3. Οι κατασκευαστές μετά το πέρας των εργασιών τους, υποχρεούνται να απομακρύνουν χωρίς καμία άλλη παρατήρηση τα υπόλοιπα υλικά που τυχόν τους έχουν απομείνει, αφού καθαρίσουν καλά τους χώρους που χρησιμοποίησαν, και χωρίς βέβαια να προκαλέσουν ζημιά στους διπλανούς τάφους. 4. Απαγορεύεται η επεξεργασία ακατέργαστών υλικών από τους ιδιώτες τεχνίτες εντός του χώρου των κοιμητηρίων. Η εργασία τους περιορίζεται στη συναρμολόγηση των κατεργασμένων υλικών. Η από μέρους των εργολάβων κατασκευής τάφων ανάμιξη υλικών τσιμέντου, άβεστου, άμμου κλπ για την παρασκευή λάσπης θα γίνεται επί λαμαρίνας των ιδίων και όχι επί του εδάφους των νεκροταφείων. 5. Απαγορεύεται η πλήρης κάλυψη του τάφου με μπετόν, πράγμα που δυσχεραίνει την εκταφή, αυξάνει το κόστος αυτής και δυσχεραίνει τη διάλυση του πτώματος και δημιουργεί δυσάρεστη κατάσταση στους οικείους του νεκρού. Όπου κρίνεται απαραίτητη η στήριξη των μαρμάρων αυτή θα επιτυγχάνεται δια μικρού σενάζ, κρασπέδων κλπ. Πάντοτε δε η θέση ταφής δεν καλύπτεται με μπετόν. 6. Οι εργασίες εκτελούνται καθημερινά από τις 7.15 πμ έως 2.00 μμ και οι κατασκευαστές θα δηλώνουν στον υπεύθυνο υπάλληλο του κοιμητηρίου ή στον Πρόεδρο της Δημοτικής ή Τοπικής Κοινότητας τόσο την έναρξη όσο και την περάτωση των εργασιών τους στους τάφους που έχουν αναλάβει. Κατά τα Σάββατα και τις Κυριακές & λοιπές αργίες απαγορεύεται οποιαδήποτε εργασία εντός των Νεκροταφείων καθώς επίσης και στις απεργίες. 7. Κάθε εργασία γενικά μέσα στα κοιμητήρια θα αποπερατώνεται το συντομότερο δυνατό και σε χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των σαράντα ημερών. 8. Εις τους ανωτέρω που δεν συμμορφώνονται με τις

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 5

ρυθμίσεις του παρόντος κανονισμού επιβάλλεται πρόστιμο 400,00 ευρώ με απόφαση Δημάρχου.

Άρθρο 18ο - Υποχρεώσεις προσωπικού – υπηρεσίας Δήμου

1. Ο Δήμος σύμφωνα με όσα προβλέπονται από τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας και με βάση τις πραγματικές δυνατότητες διάθεσης του προσωπικού, υποχρεούται να συστήσει συνεργείο ή συνεργεία για τα κοιμητήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 1140/1972.
2. Το υπαλληλικό προσωπικό του Δήμου πρέπει να συμπεριφέρεται προς τους προσερχόμενους με ευπρέπεια και ανάλογα προς την περίπτωση και τις συνθήκες παρουσίας των προσερχομένων, πρέπει να παρέχει τις υπηρεσίες του με προθυμία και με τον απαιτούμενο επιβαλλόμενο σεβασμό και κατανόηση και να μην δίνει αφορμές για παράπονα ή παρατηρήσεις.
3. Η υπηρεσία του Δήμου υποχρεούται:
 - να μεριμνά για την καλή λειτουργία όλων των εγκαταστάσεων.
 - να μεριμνά για την καθαριότητα και ευπρέπεια των χώρων των κοιμητηρίων καθώς και για τη συντήρηση των τάφων και των λοιπών τεχνικών υποδομών και πρασίνου των κοιμητηρίων.
 - να μεριμνά για την συντήρηση των κοιμητηρίων, ήτοι : Συντήρηση και ελαιοχρωματισμό των κτιρίων, συντήρηση διαδρόμων, ανακατασκευή διαδρόμων και κρασπέδων των τάφων, συντήρηση οδών και πλακόστρωτων πεζοδρομίων συντήρηση και επέκταση του δικτύου ύδρευσης και άρδευσης κ.λπ.
 - να μεριμνά για την περιποίηση του πρασίνου των τάφων και των άλλων κοινοχρήστων χώρων των Κοιμητηρίων.
4. Σε περίπτωση ελλείψεως προσωπικού δύναται να παρέχεται αποκλειστικά σε ανάδοχο, ο οποίος αναδεικνύεται με διαγωνισμό βάσει της σχετικής νομοθεσίας και έναντι καταβολής ανάλογου τέλους, η δυνατότητα ταφής, εκταφής και ανακομιδής οστών.
5. Υποχρέωση του Δήμου είναι η γνωστοποίηση του παρόντος κανονισμού στους κατοίκους του Δήμου Λοκρών.

Άρθρο 19ο - Αρμόδια όργανα

1. Η διοίκηση και η διαχείριση των κοιμητηρίων ασκείται από το Δήμο δια των αρμόδιων υπηρεσιών που προβλέπει ο οργανισμός εσωτερικής υπηρεσίας του δήμου.
2. Υπεύθυνος για τη λειτουργία των κοιμητηρίων, την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, είναι ο αρμόδιος αντιδήμαρχος (όπως αυτός θα οριστεί με απόφαση Δημάρχου), σε συνεργασία με τον εκάστοτε πρόεδρο της δημοτικής - τοπικής κοινότητας καθώς και ο προϊστάμενος του τμήματος στο οποίο υπάγεται οργανικά το κοιμητήριο βάσει του οργανισμού εσωτερικής Υπηρεσίας του δήμου.

Άρθρο 20ο - Επιβολή, βεβαίωση και είσπραξη τελών και δικαιωμάτων

1. Τα προβλεπόμενα τέλη και δικαιώματα των δημοτικών κοιμητηρίων επιβάλλονται βάσει του αρ. 4 του Α.Ν. 582/68, βεβαιώνονται και εισπράττονται βάσει των διατάξεων των αρ. 65-80 του Β.Δ. 24/9-20/10/1958 (Φ.Ε.Κ. 171Α), των αρ. 3,4,5 του Β.Δ. της 17/5-15/6/1959 (Φ.Ε.Κ. 114 κ 145/Α) και των αρ.11, 20-25 του Ν.Δ. 318/69 όπως αυτά ισχύουν.
2. Το ύψος των επιβαλλόμενων δικαιωμάτων και τελών προσδιορίζονται επί τη βάση κάλυψης, εν μέρει ή εν όλω, των δαπανών της συντηρήσεως και λειτουργίας των κοιμητηρίων, μη δυνάμενα τα έσοδα εξ' αυτών να υπερβούν το σύνολο της απαιτούμενης δαπάνης (εγκ. ΥΠ.ΕΣ. 35.535/14-12-2011, σχετ. το αρ.4, παρ.2, Α.Ν. 582/68).
3. Τα επιβαλλόμενα ως άνω δικαιώματα ή τέλη, συναρτώνται με την παραχώρηση ιδιαίτερων ιδιωτικών δικαιωμάτων επί ορισμένου χώρου ταφής, εκ μέρους του διοικούντος το κοιμητήριο δήμου. Ως εκ τούτου, υπόχρεοι προς καταβολή των εν λόγω δικαιωμάτων ή τελών καθίστανται αποκλειστικά οι συγγενείς των νεκρών, στους οποίους παρέχονται υπηρεσίες (εγκ. ΥΠ.ΕΣ. 35.535/14-12-2011)
4. Η καταβολή των προβλεπόμενων τελών και δικαιωμάτων ισχύει για όλους τους θανόντες ανεξαρτήτου φυλής και θρησκειότητας.

Άρθρο 21ο - Καθορισμός τελών και δικαιωμάτων

Τα τέλη και δικαιώματα καθώς και τα έσοδα γενικά των δημοτικών κοιμητηρίων καθορίζονται με τον κανονισμό λειτουργίας (αρ.4, παρ.1, Α.Ν. 582/68) και επιβάλλονται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου (παρ.3, αρ.65, Ν.3852/2010), μετά από εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου (Ν. 3852/2010, αρ.72, παρ.1, εδ.ζ). Με τον παρόντα κανονισμό και σύμφωνα με την υπ. αρ' 35.535/14-12-2011 εγκύκλιο του ΥΠ.ΕΣ. καθορίζονται τα εξής τέλη και δικαιώματα δημοτικών κοιμητηρίων Δήμου Λοκρών :

1. Δικαίωμα χρήσεως χώρου για την σύσταση οικογενειακού τάφου που αναλύεται σε :
 1. Δικαίωμα χρήσεως χώρου για σύσταση οικογενειακού τάφου για τους δημότες και μόνιμους κατοίκους του νέου Καλλικρατικού Δήμου Λοκρών . : 2500,00 €
 2. Δικαίωμα ταφής : 100,00 €
 3. Τέλος ανακομιδής οστών (εκταφή) : 100,00 €
 4. Τέλος φύλαξης οστών για την παραχώρηση χρήσης μιας θέσεως στο χώρο του οστεοφυλακίου για τους δημότες ή ετεροδημότες, μόνιμους ή μη μόνιμους κατοίκους : 12,00 €
 5. Τέλος καθαριότητας κοιμητηρίων : 12,00 €
 6. Δικαίωμα ανανέωσης - παράτασης ταφής : 100 €
 7. Τέλος αφής κανδυλίων : 120,00

Άρθρο 22ο - Κέντρα αποτέφρωσης

Λόγω του ότι τη παρούσα χρονική στιγμή στον Δήμο Λοκρών δεν λειτουργεί κέντρο αποτέφρωσης νεκρών βάσει του Π.Δ. 31/2009 (ΦΕΚ 49/23.03.2009 τεύχος Α') ο παρόν κανονισμός θα τροποποιηθεί όταν παραστεί ανάγκη.

Άρθρο 23ο - Βιβλία

(αρ.7, Β.Δ. 542/61) Για την επιμελή και ακριβή τήρηση των διατάξεων του παρόντος θα τηρούνται από την υπηρεσία του Δήμου τα παρακάτω βιβλία :

- 1) βιβλίο επίπλων, σκευών και αφιερωμάτων
- 2) βιβλίο ενεργούμενων ενταφιασμών
- 3) βιβλίο αλφαβητικού ευρετηρίου ενταφιαζομένων
- 4) βιβλίο οικογενειακών τάφων
- 5) βιβλίο ενεργούμενων ανακομιδών
- 6) βιβλίο παρατάσεων ανακομιδών
- 7) βιβλίο φυλασσομένων στο οστεοφυλάκιο οστών
- 8) βιβλίο ανευρισκομένων τιμαλφών.

Άρθρο 24ο - Ισχύς του κανονισμού

Ο παρών κανονισμός θα αρχίσει να ισχύει αμέσως μόλις εγκριθεί από την αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας και καταργείται κάθε προηγούμενος και κάθε απόφαση που δεν είναι σύμφωνη με αυτόν.

Για όποιο θέμα δεν υπάρχει πρόβλεψη στον κανονισμό, αποφασίζει το Δημοτικό Συμβούλιο, αφού λάβει υπόψη του τις σχετικές διατάξεις του νόμου.

Κατόπιν ο Κος Πρόεδρος ζήτησε απ το Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Το Δ.Σ. αφού άκουσε την εισήγηση του Κου Δημάρχου, έλαβε υπόψη του την ισχύουσα νομοθεσία, την υπ' αριθμ. 10/33/2016 απόφαση της Ε.Π.Ζ και μετά από διαλογική συζήτηση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Εγκρίνει το σχέδιο κανονιστικής απόφασης λειτουργίας Δημοτικών Κοιμητηρίων Δήμου Λοκρών, σύμφωνα με την εισήγηση του Κου Προέδρου όπως αναλυτικά φαίνεται στην εισήγηση της παρούσας απόφασης .

Ο παρών κανονισμός θα αρχίσει να ισχύει μόλις εγκριθεί από την αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας και καταργείται κάθε προηγούμενος και κάθε απόφαση που δεν είναι σύμφωνη με αυτόν.

Για όποιο θέμα δεν υπάρχει πρόβλεψη στον κανονισμό, αποφασίζει το Δημοτικό Συμβούλιο, αφού λάβει υπόψη του τις σχετικές διατάξεις του νόμου.

Κατά ψήφισαν οι Δ.Σ. Κ.κ. Κ. Αγγελούσης , Κ.Σούλιας , Ι.Παπαγεωργίου, Β.Σίμου-Παλαιολόγου, Γ.Σκαμπερόπουλος, Κ.Πάσσας, Κ.Δούρος, Γεώργιος Ρούσσης. Η Δ.Σ. Ι.Θεοδοσίου-Συροπούλου ψηφίζει με επιφύλαξη Η απόφαση αυτή έλαβε αυξ. αριθμό 12/133/2016

Έκτωρ και Ανδρομάχη

Γράφει ο Θανάσης Χατζηιωαννίδης

Ο Όμηρος υπήρξε ο μέγιστος ποιητής όλων των εποχών, όχι μόνο για την απaráμιλλον στιχουργικήν ικανότητά του, αλλά και για τη βαθιά γνώση του εις όλα τα πεδία της ανθρωπίνης ύπαρξης.

Στη Ραψωδία Σ' της Ιλιάδας ο Όμηρος υμνεί την ιερότητα του γάμου και την αγάπη που έδενε το ζεύγος, Έκτωρ και Ανδρομάχη. Δεν υπήρξε ανά τους αιώνες ζεύγος που υμνήθηκε τόσο και αγαπήθηκε τόσο, όσο το ζεύγος Έκτωρ και Ανδρομάχη.

Μετά το θάνατο του Πάτροκλου ως γνωστό ο Αχιλλέας αποφασίζει πλέον να αφήσει κατά μέρος τους εγωισμούς και να ριχτεί στη μάχη και να αναμετρηθεί με τον Έκτορα και όταν η μητέρα του η Θέτις του λέει πως ο Δίας ετέλεσε ό,τι απ' αυτόν εξήτησε ο ίδιος, ο Αχιλλέας απαντά: Ναι, αλλά εχάθη ο ποθητός μου Πάτροκλος, ο υπεράκριβος, ο φίλος της καρδιάς μου. Ο Έκτωρ μου τον έσφαξε και τ' άρκατα του επήρε θαυμάσια, θεόρατα, που έδωκαν του Πηλέως δώρον εξάισιον οι Θεοί..(Ραψ. Σ' στ.77-83 μετάφραση Πολυλά) και παρ' ότι του τονίζει η Θέτις πως αν θα ριχτεί στη μάχη, θα είναι ολιγοήμερος, η απάντησή του είναι: Στον τόπο ας πεθάνω αφού μου εμέλλετο βοηθός στου φίλου να μη γίνω... και τώρα του Πατρόκλου μου θα φθάσω τον φονέα, τον Έκτορα. Έτσι ο Αχιλλέας ακάθεκτος ρίχνεται στη μάχη, οι Τρώες έντρομοι αποσύρονται.

Ο Έκτωρ κατάλαβε ότι ήρθε η ώρα να αναμετρηθεί με τον πρώτο των Αχαιών, τον Αχιλλέα. Αυτό του επέβαλε το καθήκον. Τον προλαβαίνει όμως η γυναίκα

του η Ανδρομάχη στις Σκαιές Πύλες, πολύδωρη συμβία του και κόρη του γενναίου Αετίωνος του πολέμαρχου Έκτορος, αυτή ήταν η συμβία που τότε του απάντησε με την τροφόν σιμά της, όπου εβαστούσε το μικρό μονάκριβο παιδί της τον Εκτορίδην, όμοιον και ευμορφον αστέρα (Ραψ.Ζ στ.393-415) εκείνος χαμογέλασε κοιτώντας το παιδί του ήσυχα κι απ' το χέρι του πιασμένη η Ανδρομάχη εδάκρυσε και του 'λεγεν: «οιμέ! Θα σ' αφανίσει τουτη σου η τόλμη, ω τρομερέ, το βρέφος δεν λυπείσαι τούτο κι εμέ την άμοιρην που χήρα σου θα γίνω γρήγορα... αν αποθάνεις και συ, καμία παρηγοριά δι εμέ δεν θ' απομείνει, και πόνοι μόνον. Έχασα πατέρα και μητέρα: τον μέγαν Αετίωνα μου εφόνευσεν ο θεός Πηλείδης Ήταν επτά στο σπίτι μας γλυκείς αυτάδελφοί μου, όλους τους εθανάτωσεν ο θεός ο Αχιλλέας. Έκτωρ, συ είσαι δι' εμέ πατέρα και μητέρα, συ αδελφός, συ ανθηρός της κλίνης σύντροφος μου. Αλλά λυπήσου μας και αυτού μείνε στον πύργον, μήπως ορφανό κάμεις το παιδί και χήραν την γυναίκα. Και προς αυτήν απάντησε ο λοφοσειστής Έκτωρ: «όλα τα αισθάνομαι κι εγώ, γυνή μου, αλλά φοβούμαι και των ανδρών το πρόσωπο και των σεμνών μητέρων, αν μ' έβλεπαν ως άναδρος να φεύγω από την μάχην... Αλλά των Τρώων η φθορά δεν με πληγώνει τόσο και του πατρός μου ο θάνατος και της σεμνής μητρός μου.. όσο ο καημός σου, όταν κανείς των Αχαιών σε πάρει εις την δουλείαν, ενώ θα οδύρεσαι, θα κλαίεις, εις τ' Άργος ξένον ύφασμα θα υφαίνεις προσταγμένη... ως είπε αυτά, στην αγκαλιά της ποθητής συμβίας, το βρέφος έβαλε και αυτή στο μυροβόλο στήθος το πήρε γελοκλαίοντας την ελυτύθη εκείνος, εχαίδευσέ την κι έλεγε: «Αγαπητή, μη θέλεις τόσο δι' εμέ να θλίβεσαι, στοχάσου ότι στον Άδη δεν θα με στείλει άνθρωπος η ώρα μου πριν φθάσει και άνθρωπος άμα γεννηθεί είτε γενναίος είναι, είτε δειλός δεν δύναται τη μοίρα ν' αποφύγει (Ραψ. Ζ' στ.482-489)». Αυτά είπε ο Έκτωρ, άνθρωπος του καθήκοντος και περιπαθούς τρυφερότητας. Αυτή είναι η Ανδρομάχη, τέλειος τύπος συζύγου και η τελείωση της μητρικής αγάπης.

Η συγκινητική επιστολή άγνωστου Ρουμελιώτη Στρατιώτη πριν τη μάχη Κιλκίς-Λαχανά

Η 20η Ιουνίου ως ημερομηνία έχει σημαδευτεί από δύο σημαντικά γεγονότα:

- Το σεισμό της Θεσσαλονίκης 6,5βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ το 1978 που είχε ως τραγική συνέπεια της κατάρρευση μιας πολυκατοικίας και τον τραγικό θάνατο 43 ατόμων, αλλά και την παράλυση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της Θεσσαλονίκης για περίπου 2 μήνες.

- Την ιστορική μάχη Κιλκίς-Λαχανά το 1913 που διεξήγαγε νικηφόρα ο Ελληνικός Στρατός και σήμανε ουσιαστικά την απελευθέρωση της Μακεδονίας.

Ασφαλώς σήμερα οι συνθήκες στην περιοχή μας είναι πολύ διαφορετικές. Υπάρχει άλλο κλίμα, υπάρχουν άλλοι συσχετισμοί. Πολύ σωστά ο Λαός δεν επιθυμεί να ασχολείται με πληγές του παρελθόντος. Όμως οφείλουμε να θυμόμαστε τις θυσίες των παππούδων μας (όπως του παππού του υπογράφοντα) και των προπάππων μας, ώστε η Ελλάδα να βρεθεί στα σημερινά της όρια. Ενθυμούμενοι κάποια γεγονότα, δεν επιθυμούμε ανάξηση παλιών πληγών. Απλά τιμάμε τις θυσίες των προγόνων μας. Άλλο ο καλός νοούμενος πατριωτισμός, άλλο ο τυφλός εθνικισμός.

Την 20η Ιουνίου του 1913 έγινε η αιματηρότατη διπλή μάχη Κιλκίς-Λαχανά εναντίον του κραταιού και πολυάριθμου τότε Βουλγαρικού στρατού. Χιλιάδες νεκροί και τραυματίες. Επική προσπάθεια. Νεκροί πολλοί ανώτεροι αξιωματικοί του Ελληνικού Στρατού, τα ονόματα των οποίων δόθηκαν σε χωριά της Μακεδονίας (όπως: Καμπάνης, Προβατάς), αλλά και σε κεντρικούς δρόμους της Θεσσαλονίκης, όπως: Παπακυριαζής, Κορομηλάς, Διαλέτης, Κατσιμήδης κλπ.

Όμως ήταν το φρόνημα των ανώνυμων στρατιωτών που κέρδισε αυτή τη μάχη. Σε ένα τέτοιο θα αναφερθούμε σήμερα. Στον Ανδρέα από τη Φθιώτιδα. Την εποχή εκείνη οι διάφορες στρατιωτικές μονάδες συγκροτούνταν από Στρατιώτες της ίδιας περιοχής και έτσι είχαμε το Σύνταγμα της Λαμίας, της Τρίπολης, της Καλαμάτας κλπ. Θα αναφερθώ στο Σύνταγμα της Λαμίας, το 4ο Σύνταγμα του Ελληνικού Στρατού με Διοικητή τον ηρωικώς πεσόντα Συνταγματάρχη Παπακυριαζή από την Υπάτη, το οποίο μπήκε πρώτο στη Θεσσαλονίκη το 1912, που είχε τα Τάγματα των «βουνίσσιων», των «καμπίσσιων» της Φθιώτιδας. Το Τάγμα λοιπόν των Βουνίσσιων έπεσε κυριολεκτικά «στη φωτιά» και ήταν ο κύριος μοχλός της νίκης στο Λαχανά. Αλλά και οι «καμπίσσιοι» δεν πήγαν πίσω. Απέδειξαν και αυτοί σε άλλες μάχες της ρουμελιώτικης λεβεντιά τους.

Ένας στρατιώτης λοιπόν, ο Ανδρέας από τη Ρούμελη, βρέθηκε την παραμονή της μάχης σε άλλη μονάδα σε μία χαράδρα κοντά στο Κιλκίς (την «Κιλκίδα», όπως το αναφέρει). Φαίνεται

πως είχε μία προαίσθηση για το τέλος του. Από εκεί λοιπόν έγραψε μια συγκινητική επιστολή προς τη γυναίκα του, τη Βασιλικούλα. Με λίγες γραμματικές γνώσεις, με συγκεκριμένες, κατά τη ρουμελιώτικη προφορά λέξεις και με πολλά ορθογραφικά λάθη, αλλά με πολύ και αγνό πατριωτισμό έγραψε αυτήν την επιστολή. Την άλλη μέρα κατά την ιστορική μάχη, το παλληκάρι αυτό, ο άγνωστος Ανδρέας, σκοτώθηκε. Ο Ιερέας της Μονάδας, πρεσβύτερος Καλλίμαχος Δημήτριος που είχε το θλιβερό καθήκον της ταφής των νεκρών, βρήκε μέσα στο ματωμένο χιτώνιο του Ανδρέα το γράμμα του προς τη Βασιλικούλα του. Έτσι, το γράμμα αυτό δεν πήγε ποτέ στη Βασιλικούλα, αλλά πήγε κατευθείαν στην Ιστορία. Ο Ιερέας το συμπεριέλαβε στο βιβλίο του «Από το Στρατόπεδο» που δημοσίευσε το 1914. Αργότερα, ο Υποστράτηγος Ν. Σιακαβέλλας το δημοσίευσε το 1986 στην εφημερίδα «Εθνικός Αγών» της Λαμίας. Επαναδημοσιεύουμε λοιπόν, στη μνήμη του Ανδρέα και όλων των άγνωστων ηρωικών νεκρών της μάχης εκείνης τη συγκινητική αυτή επιστολή:

«Ήνε τώρα δυο μέρες Αγαπημένε μου Βασιλικούλα, που κάμωμε πόλεμο με αυτά τα παληόσκυλα μας βαρύνε πολί μι ουβίδες. Χάθηκαν πουλά πεδιά θα μας, πάει κι η Γιανς μας. Τώρα περιμένουμε σε μια ρεματιά να ξαπουστάσουμ λιγουλάκι κι σι γραφο Βασιλικούλα σι χανο για την Πατρίδα, αυτό το χουριό που θέλουμ να πάρουμ του λεν Κιλκίδα και λεν πως το μουσχάρη θα πλεξ στο έμα. Έχο ένα έστημα πως κιγώ θα πάο να φάω κούμαρα να βρω τον παπούλημ αλά να μην κλαψς Βασιλικούλαμ. Άμα ήνε για την Πατρίδα δάκρια δεν εχ, κλάματα μονάχα για όσοι ψοφούν στο στρόμα. Θυμάσε τι έλεγε κι ο Μήτρος του Παπούλ για τα γνέκες τον παλιό κερό στη Σπарт ή ταν ή επιτάς. Κλάματα δεν θέλω, ντροπής πράματα να σκούζτε για μας εδο τσ βουλαροχτόν, εγδικιτάδες ντιπ κι για ούλες τις ατιμίες που πράζαν στ αδέλφια της Μακεδόνες. Μόνο ένα κερύ στην Άγια Παρασκεβί φτάνι. Σε φιλό Βασιλικούλα μ' πολύ, για χαρά, για την Πατρίδα. Από ρέμα Κιλκίδας. Αντρέας.»

Τι να πει κανείς για αυτό το γράμμα!...Μικρό θα ήταν κάθε σχόλιο. Σημειώνουμε τη φράση του: «.....για ούλες τις ατιμίες που πράζαν στ αδέλφια μας Μακεδόνες....». Αιωνία η μνήμη σου Ανδρέα.....Κοιμήσου ήρεμα στη Γη της Μακεδονίας που με το αίμα σου απελευθέρωσε. Οι Μακεδόνες εκγενετής και εξ επιλογής σε ευγνωμονούμε.

**Γεώργιος Σούλιος
Ομότιμος Καθηγητής Α.Π.Θ.**

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ - ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

Η ευγνωμοσύνη είναι μια αρετή από τις σπουδαιότερες και όλοι πρέπει να προσπαθούμε να είμαστε πάντα κοντά της. Όταν κάποιος κάνει κάτι καλό για μας., ανεξάρτητα μικρό ή μεγάλο εμείς πρέπει να το βλέπουμε μέσα από μεγεθυτικό φακό, για να εντυπώνεται μέσα μας και να μην το ξεχνάμε ποτέ. Η ευγνωμοσύνη δεν πρέπει υποχρεωτικά να συνοδεύεται από μια πράξη ανταπόδοσης, άλλωστε μπορεί να μην είναι δυνατόν σε κάποιον να ανταποδώσει το καλό που πήρε και αυτό είναι το πιο συνηθισμένο. Η ευγνωμοσύνη μπορεί να εκδηλωθεί με μια κίνηση, μια λέξη ακόμη και με μια ματιά. Αυτός που ευεργετεί, αν το κάνει σωστά, δεν χρειάζεται θόρυβο και προβολή γύρω του, πολύ περισσότερο δεν θα ήθελε οποιαδήποτε εκδήλωση που θα έθιγε την προσωπικότητα του ευεργετούμενου. Η ευγνωμοσύνη είναι μια έννοια εσωτερικής διεργασίας, την νοιώθουμε να διαχέεται μέσα μας^και να μας πλημμυρίζει με το γλυκό συναίσθημα της αποδοχής, αλλά. και με την ευδαιμονία, που μας δίνει ο συνειρμός, κάποιος ενδιαφέρεται για μένα, κάποιος κάνει κάτι καλό για μένα, άρα ζω, υπάρχω και αξίζω την προσοχή κάποιου. Το βαθύ αίσθημα της ευγνωμοσύνης μας μπορεί να μην το εισπράξει ποτέ ο ευεργέτης μας, για πολλούς και διάφορους λόγους, που κάποιοι ίσως να έχουν εύλογες δικαιολογίες, πάντως η αίσθηση και μόνο του συναισθήματος αυτού, μας αλλάζει ψυχολογικά και μας δίνει μια διαφορετική μεστότητα σκέψεων και αποφάσεων, από τις οποίες σίγουρα θα ωφεληθούν κάποιοι άλλοι. Αυτός που νοιώθει ευγνωμοσύνη είναι ένας ευαίσθητος, λεπτός και με πλούτο ψυχικών χαρισμάτων άνθρωπος, που έχει όλη τη ψυχική υποδομή να δεχθεί τους πιο λεπτούς κραδασμούς των άλλων και να τους ανταποδώσει.

Αν η ευγνωμοσύνη μας πλημμυρίζει με το γάργαρο νερό της πηγής της, που βγαίνει μέσα από το γόνιμο έδαφος της εσωτερικής μας καλλιέργειας, η αχαριστία είναι ένα ξερό πηγάδι μέσα στο άγονο και πετρώδες έδαφος της εσωτερικής μας κενότητας και αδιαφορίας. Καμία δικαιολογία ή εκλογίκευση δεν υπάρχει για τον αχάριστο άνθρωπο, τίποτε δεν μπορεί να μειώσει το μέγεθος της απαίσιας αυτής πράξης. Η αχαριστία είναι ένα αδίκημα που δεν το πιάνει νόμος, είναι ένα έγκλημα που δεν υφίσταται καμία εμφανή τιμωρία, είναι μια πράξη ψυχολογικής βίας που δεν τιμωρείται και αιωρείται η εντύπωση ότι

όντως η αχαριστία δεν διώκεται και ο αχάριστος συνεχίζει την πορεία του χωρίς να δώσει πουθενά λόγο των πράξεών του.

Μπορεί τα φαινόμενα να δίνουν αυτήν την εντύπωση, η αλήθεια όμως είναι διαφορετική, γιατί η δικαίωση είναι μια απάν-

τηση που δίνεται πολλές φορές έμμεσα, αλλά δίνεται πάντοτε! Ο αχάριστος είναι ένας ψυχρός εγκληματίας, που διαπράττει την εγκληματική του πράξη με πλήρη νηφαλιότητα και η περίπτωση του δεν επιδέχεται κανένα ελαφρυντικό, ούτε μέθης, ούτε ζάλης, ούτε βρασμού ψυχής, ούτε λόγους τιμής, ούτε οποιαδήποτε δικαιολογία νομική ή νομικίστικη μπορεί να σκεφτεί κάποιος. Καμία συγχώρεση, κανένας οίκτος, κανένα συγγνώμη για τον αχάριστο, η πράξη του είναι κατάφυστη και ο ίδιος τιποτένιος και αναξιοπρεπής. Αν δεν σεβόμαστε, δεν εκτιμούμε και δεν θυμόμαστε αυτόν που έκανε και την ελάχιστη χειρονομία προς όφελος μας ή προς τιμήν μας ή ακόμη άμεσα ή έμμεσα βοήθησε ώστε να αξιοποιηθούν οι ευκαιρίες για εργασία, οι συνθήκες προβολής της προσωπικότητάς μας και γενικά ενδιαφέρθηκε για την καλύτερευση της ζωής μας, είναι σίγουρο ότι διαπράττουμε το αδίκημα της αχαριστίας και θα δημιουργήσουμε ένα κύκλο αντιπαθειών γύρω μας, που όλο και θα μεγαλώνει όσο εμείς συνεχίζουμε την ίδια τακτική. Έτσι η τιμωρία μπορεί να μην επέλθει άμεσα από εκείνον που του φερθήκαμε με αχαριστία, αλλά έμμεσα η φυσική τιμωρία θα δώσει το χτύπημά της μέσα από τη γενική πλέον περιφρόνηση και αδιαφορία όλων, για τον άνθρωπο που αγνόησε και λησμόνησε τον άγραφο νόμο της ευγνωμοσύνης.

Η υπέρτατη δικαιοσύνη, πάνω από κάθε τι που έχει σχέση με ανθρώπινους νόμους, παραβάσεις, σχέσεις και αντιδράσεις, είναι η μόνη που δίνει τις λύσεις που αρμόζουν για να διατηρηθεί η συμπαντική ισορροπία μεταξύ τιμωρίας και χάρης και η μόνη που κανονίζει έτσι τα γεγονότα, που κι αν ακόμη επιφανειακά και προσωρινά δείχνουν αλλιώς, σε κάποια δεδομένη στιγμή, να αποδοθεί η πραγματική τους αξιολόγηση. Έτσι ο αχάριστος, όσο κι αν δίνει την εντύπωση ότι περνάει εξάισια με την ασπίδα της αδιαφορίας και της αναισθησίας του, κάποια στιγμή οι ίδιες του οι πράξεις εξογκώνονται, προκαλώντας την τιμωρία που του ταιριάζει, δηλαδή την πλήρη περιφρόνηση από όλους.

ΜΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΣ

Μαρτιναῖοι ἔθελοντὲς στὸν Ἑπειρωτικὸ Ἀγῶνα τοῦ 1912-1914

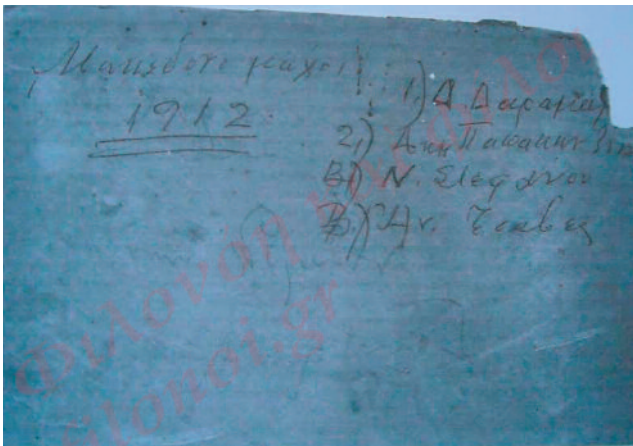
Νίκος Αθ. Μπάτσος
Ιστορικός ερευνητής

Μία φωτογραφία, που ἦλθε στὰ χέρια μου ἀπὸ τὴν εὐγενική χορηγία τοῦ συμπατριώτου μας Δημητρίου Κ. Σπύρου, μᾶς πᾶει 104 χρόνια πίσω στὸ παρελθόν, στὰ χρόνια τοῦ Παύλου Μελά, τῶν Μακεδονομάχων καὶ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ἀγῶνος 1912-1914.

Μέχρι τότε τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος ἦσαν λίγο πιὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴν Λαμία, Παγασητικός – Ἀμβρακικός. Τότε λοιπόν, σύμφωνα μὲ τὴν φωτογραφία, τέσσερις Μαρτιναῖοι (Ἀρβανίτες), ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἀνώνυμοι, ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ Μαρτίνο μὲ ἄλογα καὶ μουλάρια, λόγῳ τοῦ ὅ,τι σήκωναν μεγαλύτερα φορτία, σὲ τρόφιμα καὶ πολεμοφόδια, γιὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνες, τὰ ἀδελφία τους στὴν Βόρειο Ἑπείρο, ποὺ κινδύνευαν νὰ ἀφανιστοῦν ἀπὸ Ἀλβανούς, Τούρκους καὶ Βουλγάρους κομιτατζήδες.

Στὴν πρώτη φωτογραφία ἐμφανίζονται τὰ τέσσερα πρόσωπα τῶν ἐθελοντῶν ἀπὸ τὸ Μαρτίνο τῆς Λοκρίδος καὶ ἡ δευτέρα φωτογραφία εἶναι τὸ πίσω μέρος τῆς κάρτ – ποστᾶλ μὲ τὰ ὀνόματά τους.

Καὶ στὸ μέσον, κάτω, ἡ λέξις Μαρτίνο, μισοσβησμένη, ποὺ ἦταν ὁ τόπος προορισμοῦ τῆς φωτογραφίας ἀπὸ τὸ μέτωπο τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐθελοντῶν, ἀπὸ ἀριστερὰ τῆς φωτογραφίας εἶναι:
- ὁ πρῶτος ἐθελοντὴς Δαραμάρας Δημήτριος,

- ὁ δεῦτερος, καθιστός, εἶναι ὁ Νικόλαος Στεφάνου,
- ὁ τρίτος, καθιστός ἐθελοντὴς, εἶναι ὁ Δημήτριος Παπακωνσταντίνου καὶ
- ὁ τέταρτος, μὲ τὰ κυάλια στὸ χέρι, εἶναι ἀναμφισβήτητα ὁ Ἀνέστης Τζαβές.

Ὅπως φαίνεται στὸ ἄκρο δεξιὰ καὶ κάτω τῆς φωτογραφείας γράφει: «**Εὐθύμιον Ἑπειρωτικοῦ ἀγῶνος**»

καὶ μιὰ ἡμερομηνία, ποὺ λόγῳ τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου, εἶναι δυνανὰγνωστος. Αὐτοὶ οἱ τέσσερις Μαρτιναῖοι ἐθελοντὲς ἄφησαν πίσω τους σπῆτια, γυναῖκες καὶ παιδιὰ καὶ πῆγαν νὰ σώσουν τις Ἑλληνικὲς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Βορείου Ἑπείρου, ἀπὸ τις σφαγὲς τῶν Ἀλβανῶν καί, ὅπως βλέπουμε σήμερα, σηκώνουν πανῶ στὰ γήπεδα Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν γιὰ τάχα γενοκτονία τῶν Τσάμηδων.

Καὶ μὴ ξεχνᾶμε τὴν πρὸ δύο ἐτῶν δολοφονία τοῦ Ἑλλήνος ἀπὸ τὴν Χειμᾶρα, μὲ φορητό, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα τὴν κατεδάφιση ὀρθοδόξου ἐκκλησίας στὴν Χειμᾶρα, στὶς τέσσερις τὰ χαράματα.

Ἄς βρεθῇ ἓνας Ἕλλην ποὺ νὰ ἔχη διδαχθεῖ στὸ σχολεῖο τὴν ἱστορία τῆς Βορείου Ἑπείρου 1912-1914, ὅπως εἶπε καὶ ὁ βαλκανιολόγος Ἀχιλλεὺς Λαζάρου, στὴν ἔδρα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Στο βιβλίο μου, ποὺ ἐξέδωσα τὸ 2014, μὲ τίτλο: «**Ἕλληνες, Ἀρβανῖτες καὶ Ἀλβανοί, δύο λαοὶ διαφορετικοί, ἡ ἀρβωνίτικη ἢ ἀρβανίτικη δὲν εἶναι γλῶσσα τῶν Ἀλβανῶν ἀλλὰ τῶν μακρινῶν προγόνων μας τῶν Πελασγῶν**» ἀναφέρομαι, στὴν σελίδα 39, στὰ γεγονότα αὐτῆς τῆς περιόδου, ὅπου ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔκανε κρυφὴ ἀπόβαση μὲ τὸ πλοῖο «Ἀχελῷος», στέλνοντας δύο ἀντιτορπιλικά τὸ «Ἀσπίς» καὶ τὸ «Σφενδόνη», ποὺ ἔβαλαν μὲ τὰ κανόνια τους ἀπὸ τὴν Ἀδριατικὴ καὶ ἔσωσαν τὴν Χειμᾶρα, ποὺ ἦταν κυκλωμένη ἀπὸ Τουρκαλβανούς καὶ τὴν ὑπερασπίζετο ὁ ταγματάρχης Μιχάλης Σπυρομήλιος, ἀπόγονος τοῦ θρυλικοῦ Σπυρομήλιου.

Αὕτῃ λοιπὸν τὴν περίοδο, πρὶν νὰ ἔλθῃ ὁ τακτικὸς στρατὸς (Ε' Σῶμα Στρατοῦ Ἑπείρου), ποὺ ἀπελευθέρωσε ὅλην τὴν Βόρειο Ἑπείρο, οἱ συμπατριῶτες μας Μαρτιναῖοι τῆς φωτογραφίας, ποὺ διεσώθη ἀπὸ τότε, ἀψήφισαν τὰ πάντα καὶ διέσχισαν ἑκατοντάδες χιλιόμετρα τουρκοκρατούμενης περιοχῆς, ἀπὸ τὸ Μαρτίνο τῆς Λοκρίδος ἕως τὴν Βόρειο Ἑπείρο, μὲ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς, κάτω ἀπὸ τὴν μύτη τῶν Τούρκων, ἀπὸ τὸ κρυφὸ μονοπάτι τῆς Πίνδου.

Δυστυχῶς, αὐτὸ τὸ κομμάτι τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Ἀγῶνος 1912-1914, τὰ Ἑλληνόπουλα δὲν τὸ ἔχουν διδαχθεῖ στὰ σχολεῖα. Εἶναι κρυμμένο στὰ ἀρχεῖα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ/ Διεύθυνσις ἱστορίας Στρατοῦ (ΓΕΣ/ΔΙΣ), σὲ ἐξωσχολικά βιβλία καὶ σὲ φωτογραφίες ἀπὸ τὰ μέτωπα τῆς φωτιάς.

Αἰωνία ἡ μνήμη στοὺς πολεμάρχους τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Ἀγῶνος

Κάθε φωτογραφία... χίλιες ἀναμνήσεις

ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΦΡΑΓΚΩ ΚΟΥΡΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΒΛΑΧΟΥ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΥΒΑΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ
ΣΤΟ ΜΕΣΟΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

ΑΝΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΗΜΑΚΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΕΡΔΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΠΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΟΥΝΟΣ, ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ [ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ]
ΕΠΑΝΩ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΚΟΥΡΟΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΨΩΡΟΜΥΤΑΣ, ΘΩΜΑΣ ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΥΑΣ.

ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΜΠΑΤΣΟΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΥΑΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΕΡΔΟΣ, ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΓΚΡΙΤΖΑΠΗΣ

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΥΑΣ, ΦΩΤΗΣ ΣΕΛΕΚΟΣ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΚΟΥΡΟΣ
ΠΑΝΩ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΔΑΡΑΜΑΡΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΗΜΑΚΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΨΩΡΟΜΥΤΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΥ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΚΑΤΩ: ΦΡΑΓΚΩ ΚΟΥΡΟΥ
ΕΠΑΝΩ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΥΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΟΥΑΣ, ΣΤΑΜΑΤΗΣ Ι. ΔΑΡΡΑΣ